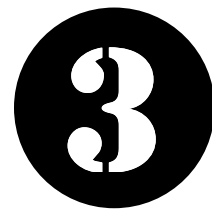

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky Podzim 2013 Cena 5,- Kč

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Ve svém zářijovém příspěvku se budu především věnovat probíhajícím či právě ukončeným stavbám. Z nich vám nejvíce problémů působí **rekonstrukce historické kanalizace v ul. Dr. Dvořáka**.

Proč k této rekonstrukci muselo dojít?

Kdysi perfektně vybudované kanalizační štolky z let dvacátých minulého století byly postupem let narušovány při budování různých inženýrských sítí (rozvod plynu a vody, kabely rozvodů elektřiny, telekomunikační kabely). V místech narušení se opakovaně propadaly chodníky, došlo i k propadu části místní komunikace a pravděpodobnost vážné havárie časem narůstala. Při probíhající rekonstrukci budou zděné štolky nahrazeny novou kanalizační stokou a současně budou připraveny technické podmínky pro rekonstrukci chodníků a veřejného osvětlení. Současně necháme do staré kanalizační štolky uložit potrubí pro odvádění tzv. balastních vod z oblasti Na Obci do ulice Zámecká, které v příštích letech dobudujeme tak, aby dovedlo balastní vodu do rybníka.

Pokusím se objasnit, co jsou to tzv. „balastní vody“. V našem případě se jedná především o relativně čistou vodu, která vytéká z meliorací poblíž rybníčka „Na Obci“ a z Teplový studny. Protože je tato voda čistá (bez biologických příměsí), ředí splaškovou vodu v čistírně, zpomaluje a často i znemožňuje proces biologického čištění. Výsledkem jsou vyšší finanční náklady na provoz čistírny a v určitých obdobích (dlouhodobá vlhka) i nekvalitní čištění splašků. Abychom těmto obtížím zabránili a předešli zbytečnému zvyšování stočného, musíme tuto vodu odvést mimo čistírnu (do rybníka či potoka). Bude to obtížný a nákladný proces; musíme jej však podstoupit a předejít velkým škodám v budoucích letech.

Dne 23. 8. byly práce v ulici Dr. Dvořáka dočasně zastaveny. Stalo se tak proto, že v místě projektovaného výkopu byla skála tvrdší, než mohla zmáhat nasazená technika a používání kladiiva k rozbíjení skály by mohlo narušit statiku okolních staveb. Práce budou pokračovat poté, až firma Strabag zajistí výkonnější bagr, schopný zde pokračovat. Mezitím pracovníci firmy opravili ulici V Hájí, přičemž jsme využili asfaltového recyklátu, vytěženého v ulici Dr. Dvořáka.

Jsem si vědom toho, že tato stavba přináší občanům řadu potíží, především při průjezdu automobily. Upozorňuji, že uzavírka není určena pro dopravní obsluhu. Nevztahuje se tedy na autobus ani na vozidla zde bydlících občanů. Pro ně bude po celou dobu stavby zajištěn průjezd. Po dokončení prací v ul. Dr. Dvořáka bude následovat rekonstrukce kanalizace v ul. Bendova. Původně jsme předpokládali dokončení celé akce do konce listopadu t. r. Je však pravděpodobné, že dojde k prodloužení termínu dokončení do jara 2014.

Pokud se týká dalších staveb, je **dokončena rekonstrukce bytu v č. p. 9** na Náměstí 1. máje. Současně jsme tuto stavbu zajistili po statické stránce a zabránili možnosti zřícení zadní přístavby.

Nabídka našeho sportovního areálu zpestřilo od července nové dětské hřiště, hojně využívané rodiči s dětmi. Problémem je, že se na tomto hřišti občas vyžívají i „dorostenci“, pro které nejsou herní prvky konstruovány. Nechovají se zde zrovna ohleduplně. Upozorňuji, že vybavení hřiště je určeno pro děti mladšího školního věku a předškoláky. Chování na hřišti upřesňuje provozní řád, který je nutno bezpodmínečně dodržovat.

Co nás čeká v nejbližší době?

V srpnu a září proběhnou jako každoročně opravy místních komunikací. Necháme při nich opravit výtluky na silnicích patřících městysi. Zvláštní pozornost bude věnována Opatovicím, kde byly místní komunikace ve velmi špatném stavu.

Na Bojišti proběhne v září úprava krajnice podél kapličky až k zatáčce u mostku. Cílem je odvést srážkovou vodu do dešťové kanalizace a současně upravit krajnici tak, aby zde bezpečně mohli procházet chodci.

Co ještě chceme letos řešit?

Úpravou vozové cesty, vedoucí od plata u sadu na Malou Vysokou, chceme **zamezit splavování ornice na místní komunikace na Malé Vysoké**. V této věci budeme spolupracovat s firmou Poline.

Obdobným problémem se musíme zabývat i v Bohouňovicích I., kde splachy z polí a spodní voda soustavně znečišťují a narušují vozovku mezi Opatovicemi a Bohouňovicemi I. Voda, která při deštích přitéká z polí od Opatovic, zaplavuje okolí mostku v Bohouňovicích I. a zanáší potok. Situaci zde zhoršilo i budování vodovodního přívaděče.

Co připravujeme?

Dopravní opatření, která zahrnují montáž zpomalovacího radaru a semaforu v ulici Hořanská, zpomalovací radar a semafor na přechodu v ul. Dr. Dvořáka a vybudování přechodu pro chodce u „Železných vrat“, jsou projekčně připravena. Čeká se na vyjádření dopravní policie; pak bude následovat žádost o vydání stavebního povolení a následně výběr dodavatelské firmy. Je tudíž pravděpodobné, že realizace těchto staveb bude posunuta na jaro 2014.

V září má být dokončen **projekt na rekonstrukci části ul. Flosova** (úsek mezi ulicí Na Trubech a ulicí V Hájí). Stavba rovněž proběhne v první polovině roku 2014.

A ještě dvě poznámky na závěr.

První se týká parkování na náměstí. Myslím si, že pojiždění mezi parkovacími plochami bychom měli maximálně omezit. Je zbytečné, aby vznikaly spory a konflikty mezi občany, kterým lze snadno předejít. Manželé Čumovi si nechali na své náklady nakreslit před svou nemovitostí vodorovné značení, které zde zakazuje

zastavení. Toto značení je řádně povoleno Dopravním odborem MěÚ v Kolíně a k tomuto povolení jsem dal souhlas. Řidiči jsou proto povinni tuto vodorovnou dopravní značku respektovat.

Druhou poznámku věnuji častým výpadkům elektrického proudu na Bojišti a v přilehlé části městyse.

Na základě podnětu občanů Bojiště jsem jednal s technikem ČEZ rozvodné závody p. Živným za účelem odstranění těchto potíží. Technický stav rozvodné sítě je takový, že Bojiště spolu s některými částmi Červ. Peček je napájeno z oblasti Benešovska a je koncovou částí systému. Systém kolínský a tento systém je sice propojený, ale je trvale vypnutý odpojovač. Vše tedy záleží na lidském faktoru a momentální situaci. Pokud dojde k výpadku, je nutné co nejdříve volat poruchový dispečink a přesně uvést místo poruchy (obec, ulici). Pak je již jenom věcí technika, aby příslušné okruhy propojil. Není to možné vždy. Příslušný technik musí současně zabezpečit odpojení porouchaného místa, aby neohrozil pracovníky, kteří poruchu odstraňují. Celou situaci by zjednodušilo, kdyby byl systém upraven tak, aby Bojiště bylo trvale součástí systému kolínského. V této věci kolínské oddělení Rozvodných závodů není kompetentní cokoliv udělat. Budu muset jednat s nadřízenou složkou dispečinku v Praze. S výsledkem jednání vás seznámím ihned, jakmile budu vědět něco nového.

Závěrem žádám spoluobčany o trpělivost a porozumění. Aby byl náš městys místem dobrým pro život, je nutné občas nějakou nepříjemnost přetpět.

Mgr. Jan Dvořák, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 30.5.2013

Přítomni: Mgr. Jan Dvořák, p. Kulháněk, Ing. Kubín, p. Lang, p. Jirků, p. Tomáš Dvořák, Mgr. Bartůněk, Mgr. Istenčin, p. Procházková, p. Slanařová, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil

Omluveni: Mgr. Hanzlová

Hosté: p. Kopecký, p. Beránek

1. Projednání Smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a smlouvy o právu stavby Červené Pečky VN, KVN, TS, K a N pro 33 rodinných domů na pozemcích městyse p.č. 159/4, 1125/1 a 1111/2 k.ú. Červené Pečky

Projednán návrh Smlouvy o smlouvě budoucí pro zřízení věcného břemene a smlouvou o právu stavby rozvodné soustavy kabelů VN, NN a trafostanice pro 33 rodinných domů na pozemcích městyse p.č. 159/4, 1125/2 a 1111/2 vše k.ú. Červené Pečky za jednorázovou finanční náhradu 1.000,-Kč.

2. Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene na uložení a provozování kabelu nn na pozemku městyse p.č. 222/5 k.ú. Červené Pečky za jednorázovou náhradu 500,-Kč

Projednán návrh Smlouvy o zřízení věcného břemene na uložení a provozování kabelů nízkého napětí na pozemku městyse p.č. 222/5 k.ú. Červené Pečky za jednorázovou náhradu 500,-Kč.

3. Projednání pronájmu pozemků městyse p.č. 586 dle KN v k.ú. Dolany a p.č. 1354 dle KN v k.ú. Červené Pečky

O pronájmu pozemků v této lokalitě se jednalo již na minulém jednání zastupitelstva. Byl ale odložen, protože ve zveřejněném záměru chyběl pozemek p.č. 1354 v k.ú. Č. Pečky a p.č. 586 v k.ú. Dolany, které jsou součástí bloku pozemků ve vlastnictví městyse Č. Pečky. Po řádném zveřejnění záměru pronájmu těchto pozemků lze rozhodnout o předložených žádostech. Žádost podal pan Aleš Procházka, Kutnohorská 116, Červené Pečky a paní Marta Havrdová z Bohouňovic 37. Předběžným jednáním se žadateli bylo domluveno, že pozemky budou pronajaty oběma. Pozemek p.č. 1354 k.ú. Červené Pečky, p.č. 607 a 608 k.ú. Dolany o celkové výměře 10.913 m² panu Aleši Procházkovi a pozemky p.č. 586, 587, 590 k.ú. Dolany o celkové výměře 11.291

m² paní Martě Havrdové. Nájemné bylo stanoveno v obvyklé výši a to 0,13 Kč/m² a rok.

4. Projednání pronájmu části pozemku městyse p.č. 139/35 o výměře cca 4m² v k.ú. Červené Pečky

Pan Marcel Krafka požádal o pronájem pozemku u bytovky č.p. 323 o rozměrech 2 x 2 m. Na pozemek umístí montovaný zahradní domek, který bude používat na úschovu kola. Záměr byl řádně vyvěšen. Nájemné je stanoveno ve výši 50,-Kč za rok.

5. Projednání bezúplatného převodu pozemků s omezujícími podmínkami p.č. 1044/7, 1044/8 a 1085/15 k.ú. Červené Pečky a pozemků místních komunikací IV. třídy p.č. 1062/11, 1062/12 a 1085/11 vše v k.ú. Červené Pečky

Jedná se o bezúplatný převod od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových s omezujícími podmínkami týkající se KN p.č. 1044/7 o výměře 1.105 m², p.č. 1044/8 o výměře 208 m² a p.č. 1085/15 o výměře 914 m² v k.ú. Červené Pečky z důvodu ochrany přírody a péče o životní prostředí. U KN p.č. 1044/7 a 1044/8 se jedná o zeleň se vzrostlými stromy (náletem) KN p.č. 1085/15 je zeleň bez trvalých porostů. Všechny pozemky městys udržuje na vlastní náklady. Další bezúplatný převod se týká místní komunikace IV. třídy. KN p.č. 1062/11 o výměře 91 m² je součástí komunikace – příkop z Červených Peček do Dobešovic, p.č. 1062/12 o výměře 248 m² je zpevněný chodník před bývalým JZD a p.č. 1085/11 o výměře 363 m² je zpevněný chodník, případně zelený pás před rodinnými domy v ul. Nebovidská proti hrobce Hrubých všechny v k.ú. Červené Pečky.

6. Projednání příspěvku na činnost Sboru dobrovolných hasičů v Červených Pečkách a Občanskému sdružení Nebovidská tvrz

Sbor dobrovolných hasičů v Červených Pečkách ve svém volném čase odklidil z komunikací nános bahna po přivalových deštích v dubnu a květnu. Navržena odměna 7.000,- Kč. Občanské sdružení Nebovidská tvrz požádalo o příspěvek na svoji činnost. Z důvodu, že občané Červených Peček se zúčastňují akcí, které občanské sdružení pořádá, je navržen příspěvek ve výši 10.000,- Kč.

7. Projednání pořízení změny č. 5 územního plánu městyse

Tento bod byl projednáván a schválen na zastupitelstvu koncem roku 2012. Pověřený úřad v Kolíně zastoupený ing. Skálou doporučil upřesnit či doplnit usnesení. Dále upozornil, že ve stávajícím ÚP je mnoho ploch - pozemků zahrnutých do zóny bydlení individuální (BI) a dokud nebudou využity, nepovolí pravděpodobně krajský úřad zahrnutí dalších ploch do zóny BI. Bude tedy třeba kompenzovat vyjmutím srovnatelné výměry některých pozemků ze zóny bydlení individuální do orné půdy z důvodu dlouhodobé nečinnosti vlastníků pro využití k danému účelu. Dále ing. Skála navrhl, že by mělo být vhodnější pořídit nový ÚP, než dělat další změnu stávajícího. Pro stanovení dalšího postupu bylo svoláno jednání za účasti ing. Skály z odboru regionálního rozvoje, ing. arch. Poláckové, jako zpracovatelky územního plánu obce, a za městys byl přítomen pan starosta, oba místostarostové a vedoucí úřadu. Po diskuzi byl stanoven postup pro pořízení změny č. 5 územního plánu obce s tím, že bylo navrženo, aby společně s pořízením změny č. 5 byl v rámci celého území prověřen návrh technické infrastruktury, aktualizován návrh dopravní infrastruktury, prověřeny podmínky stanovené územním plánem pro plochy v souladu s aktuální legislativou, aktualizováno vymezení zastavěného území a aktualizovány limity v souladu ÚAP. Dále MěÚ Kolín požadoval, aby zástupce městyse ve věci změny územního plánu byl určen jmenovitě. Zastupitelstvo rozhodlo, že jím bude první místostarosta pan Miloslav Kubín. Proběhlo jednání se správkyní dědictví po panu Hrubém - paní Karolínou Hrubou ohledně pozemků v jejich vlastnictví zahrnutých do zóny bydlení individuální. Paní Karolína Hrubá sdělila, že dědické řízení by mělo být ukončeno do dvou měsíců, proto v současné době nebude jako správce dědictví provádět žádná rozhodnutí. Přáním pana Jaromíra Hrubého bylo, aby prostor v okolí rodinné hrobky

nebyl zastavěn. Vyjmutím polí mezi hrobkou a silnicí do Dolan ze zóny bydlení individuální zpět do orné půdy by se plně vyřešila kompenzace záboru orné půdy dle požadavku změny č. 5. Na konečné rozhodnutí nového dědice majetku po panu Hrubém se bude muset počkat.

8. Projednání výběru dodavatele na stavbu Jednotné kanalizace v ulici Dr. Dvořáka a Bendova Červené Pečky

Starosta seznámil zastupitele s průběhem výběrového řízení na nejvhodnější nabídku na stavbu jednotné kanalizace v ulici Dr. Dvořáka a Bendova, Červené Pečky. Bylo osloveno sedm firem. Nabídku odevzdalo dvacet firem. Protože u všech nabídek nebyl vyplněn krycí list rozpočtu, byly vyzvány k jeho doplnění všechny firmy, které odevzdaly nabídku. Po vyhodnocení takto upravených krycích listů byly dvě firmy vyřazeny. Nabídky byly hodnoceny dle absolutní hodnoty nabídkové ceny od nejnižší po nejvyšší. Jako nejvýhodnější byla vybrána nabídka s nejnižší cenou od firmy Strabag a.s., Praha za cenu 4.963.623,-Kč včetně DPH 21%. Tato nabídka je cca na 50% rozpočtované částky a umožní městyši jednat s dodavatelem stavby o realizaci celého díla ještě v tomto roce. Jako technický dozor investora navrhl paní Stanislavu Hrstkovou z firmy VODOS Kolín.

9. Projednání výběru dodavatele na stavbu Oprava bytu č.p. 9 v Červených Pečkách

Na opravu bytu č.p. 9 v Červených Pečkách bylo osloveno šest firem. Nabídku odevzdaly dvě firmy. Hodnotící kritérium: 90% nabídková cena a 10% doba plnění zakázky. Nejnižší cenu nabídla firma Stavmika s.r.o., Velim. Jako technický dozor investora určen pan Roman Lang.

10. Projednání výběru dodavatele na stavbu Dětského hřiště v Červených Pečkách.

Místostarosta p. Kulháněk seznámil zastupitele se zprávou komise o posouzení a hodnocení nabídek na stavbu Dětského hřiště Červené Pečky, které se konalo 20.5.2013. Osloveno bylo sedm firem. Nabídku odevzdaly tři firmy. Hodnotícím kritériem byla nabídková cena. Nejnižší cenu nabídla firma Tomovy parky s.r.o., Radvánovice. Jako technický dozor investora byla navržena paní Ivana Slanařová.

11. Projednání smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na uložení a provozování kabelu NN na pozemcích městyse p.č. 476/5, 476/6, 476/7 a 476/8 k.ú. Opatovice

Smlouva o smlouvě budoucí se týká zřízení věcného břemene na uložení a provozování kabelu NN na pozemcích městyse p.č. 476/5, 476/6, 476/7 a 476/8 k.ú. Opatovice – stavba „Vodovodní přivaděč Opatovice - Bohouňovice I. – elektropřípojka pro chlorovací stanici“. Nedostatek chloru ve vodě způsobilo, že dosud nebyl vydán kolaudační souhlas ke stavbě a není zatím možné zřizovat přípojky k vodovodu.

12. Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene na provozování kabelové skříně nízkého napětí na budově č.p. 113, Červené Pečky a využívání zde zabudovaného kabelového vedení NN za jednorázovou náhradu 1.000,-Kč

Smlouva o zřízení věcného břemene se týká provozování kabelové skříně nízkého napětí a využívání zabudovaného kabelového vedení za jednorázovou náhradu 1.000,-Kč na budově č.p. 113 Červené Pečky.

13. Projednání závěrečného účtu VHS Kolín

Starosta seznámil zastupitele se závěrečným účtem Vodohospodářského sdružení Kolín za rok 2012 a jeho přílohami.

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 1.8.2013

Přítomni: Mgr. Dvořák, Ing. Kubín, p. Kulháněk, p. Lang, p. Jirků, Mgr. Bartůňek, Mgr. Hanzlová, Mgr. Istenčín, p. Slanařová, Ing. Šanc

Hosté: p. Kopecký

1. Projednání prodeje části pozemku městyse p. č. 509/2 o výměře cca 34m² v k. ú. Opatovice

Žádost předložil vlastník domu, p. Kecl, Opatovice 13. Důvodem je špatná možnost parkování na jeho vlastním pozemku. Věcné břemeno, kterým je pozemek zatížen, bude respektovat.

2. Projednání prodeje části pozemku městyse p. č. 259/1 o výměře 6 m² v k. ú. Červené Pečky

Jedná se o pozemek pod trafostanicí v ulici Hořanská. Je schválena smlouva o smlouvě budoucí o prodeji tohoto pozemku. Výměra je upřesněna geometrickým plánem, navržená cena ve smlouvě je 250,- Kč/m². Navrhujeme cenu navýšit vzhledem k jeho zhodnocení provedenými stavbami na 750,- Kč/m². Vzhledem k výměře předpokládáme, že by tato cena mohla být akceptovatelná i pro rozvodné závody.

3. Seznámení s dodatkem č. 2 koncesní smlouvy o provozování Čistírny odpadních vod a kanalizace uzavřeným s firmou VODOS Kolín

Na základě výsledku hospodaření byla navýšena dodatkem č. 2 koncesní smlouvy cena za pronájem vodohospodářského majetku firmou Vodos na 211 tis. Kč.

4. Projednání Dodatku č. 1 Smlouvy o dílo s firmou STAVMIKA Velim o navýšení ceny opravy bytů v domě č. p. 9 Červené Pečky

V průběhu opravy bytů v č. p. 9 se vyskytlo se několik větších problémů, se kterými projekt nepočítal a jejich řešení bylo nutné zohlednit vícepracemi:

- poškozené trámy v podlaze v místnosti nad cukrárnou – byly řešeny ocelovou konstrukcí
- podlaha pod schodištěm – nový záklop
- u schodiště na půdu – nová příčka
- komín byl v havarijním stavu – bylo nutné jej vyvložkovat (topení pevnými palivy i plynem)
- v prostoru dřevníku směrem ke stodole po zbourání voliéry praskla zeď, musela být vyzděna nová

5. Projednání smlouvy o zřízení věcného břemene na umístění kabelového vedení NN do pozemků městyse p. č. 1195/1 a p. č. 1590 k.ú. Červené Pečky

Uzavření smlouvy umožní připojení parcely p. Matouška na elektřinu od vodojemu za jednorázový poplatek 1000,- Kč.

6. Projednání návrhu kupní smlouvy na pozemky p. č. st 725, st. 728, st. 729, st. 730, st. 731 a 1191 vše v k. ú. Červené Pečky mezi městysem a Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje

O pozemcích v areálu bývalého muničního skladu jednalo zastupitelstvo mnohokrát, větší část sousedících pozemků, které byly evidovány ve vlastnictví jiných organizací státu a byly na Městys Č. Pečky převedeny dříve. Nyní je připraven znalecký posudek i návrh kupní smlouvy. Po jejím naplnění bude celý areál ve vlastnictví obce s výjimkou pozemků, které vlastní p. Sklenář. Částka nutná k odkupu pozemků je v rozpočtu.

7. Projednání návrhu pojmenování nových ulic v lokalitě Na Obci Červené Pečky.

V lokalitě Na Obci vznikla v souvislosti s novou výstavbou potřeba pojmenování ulic, které tu vzniknou. Zastupitelstvo pověřuje kulturní komisi k předložení návrhu názvů ulic do 15.9.2013.

8. Projednání návrhu projektů dopravních opatření pro zklidnění dopravy v Červených Pečkách

- V rozpočtu je vyčleněno 1.250 tis. Kč na dopravní opatření:
- přechod u železných vrat – projektuje se
 - přechod pod úřadem – jeho součástí bude semafor s tlačítky, shora radar, reagující na rychle jedoucí vozidla
 - přechod Hořanská – navrhuje radar a semafor, který bude mimo

přechod a zpomalí pouze vozidla jedoucí od Kutné Hory, bez tlačítkového ovládání
- retardér v ulici Nad Hřištěm u sjezdu od kaple

9. Projednání rozpočtového opatření č. 2/2013

Tajemník úřadu p. Kopecký seznámil zastupitele s drobnými změnami rozpočtu jak na straně příjmů, tak výdajů.

10. Projednání dohody o provedení práce mezi Městysem Červené Pečky a p. Romanem Langem o vykonávání technického dohledu nad výstavbou inženýrských sítí a komunikací v lokalitě Na Obci

Místostarosta p. Kulhánek seznamuje zastupitele s dohodou o provedení prací technického dohledu v lokalitě Na Obci. O podrobnostech se jednalo na jednom z minulých zasedání OZ. Pan Lang by měl vykonávat technický dohled v termínu od 1.7.2013 – 31.12.2015, celkem za odměnu 18.000,- Kč ve třech splátkách.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v podzimních měsících, tedy v září, říjnu a listopadu dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní optimismus a pohodu.

75 let

Paní Věra Nováková
Paní Květoslava Fialová
Paní Zdeňka Němečková

80 let

Paní Květa Čurdová
Pan Josef Němeček
Pan Milan Kavřík

85 let

Paní Hedvika Hulová

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečického čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulých 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánky na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence vydávání Červenopečického čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštívte internetové stránky kulturní komise, kde naleznete aktuální upoutávky na veškeré chystané akce. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

11.8.2013 - Toulky historií

Po delší odmlce proběhly další Toulky historií – procházka po Červených Pečkách a okolí spojená s povídáním o historii navštívených míst. Větší část Červených Peček byla představena při minulých akcích, proto jsme tentokrát vyrazili do větší vzdálenosti. Procházka začínala u sochy Sv. Markéty u křižovatky Kutná Hora / Suchdol / Vysoká. Původní obavy, že prázdninový termín a vzdálenost místa srazu odradí od účasti, se nenaplnily. Na procházku dorazilo 12 účastníků, což bylo vzhledem k výše uvedenému očekávání příjemné. Od sochy Sv. Markéty, kde jsme si poslechli povídání o historii této nejstarší památky v okolí Červených Peček, jsme pokračovali do Opatovic a měli možnost nahlédnout do interiéru stejnojmenné kapličky. Pro některé z nás to byla vůbec první možnost

nahlédnout za dveře kapličky a zároveň překvapení z toho, v jakém stavu je. Na první pohled bylo patrné, že je užívána pouze minimálně. Další zastávka byla na Bojišti v kapli Nejsvětější Trojice. Kaplička o poznání v lepším stavu, se pro některé z nás otevřela také poprvé. Zde bylo také naše dvouhodinové putování zakončeno. Pokud vás zajímá historie míst, které jsou zde popisovány, doporučuji navštívit internetové stránky <http://cestyapamatky.cz>, kde naleznete fotografie a popis mnoha zajímavých míst v okolí našeho městyse. Odkaz naleznete i na internetových stránkách kulturní komise.

Pozvánky na další akce

Kulturní komise se v období prázdnin snažila co nejvíce zaplnit kalendář svých akcí a zde přináším přehled těch, které vyplní závěr roku 2013. Na neděli 1.9.2013 je/býl plánován **výlet do Babiččina údolí**. Uzávěrka Červenopečického čtvrtletníku se termínově kryje s posledním prázdninovým týdnem a tak v době, kdy tyto řádky čtete, je výlet nejspíše již minulostí. V neděli 6.10.2013 proběhne **zájezd do města Náchod** a účastníci si budou moci vybrat ze dvou variant jeho náplně. Budou si moci projít naučnou stezku po zbytcích pevnostního opevnění, která je zavede z muzea Náchod – Běloves až na pevnost Dobrošov, nebo absolvovat cca 12ti kilometrovou cestu po turistických zajímavostech zakončenou ve vyhlášené restauraci Peklo. V neděli 20.10.2013 proběhne na **zámku Český Šternberk** zakončení turistické sezóny, které je každý rok spojeno s netradičními prohlídkami zámku, průvodci v dobových kostýmech, divadelními představeními na trase prohlídky a mnoha dalšími doprovodnými atrakcemi. I tuto akci můžete navštívit společně s kulturní komisí a volit různé varianty pěší cesty a cesty vlakem tak, aby odpovídaly vašim fyzickým možnostem. Na úterý 12.11.2013 je přichystáno další **promítání historických fotografií** v aule základní školy. Tentokrát se můžete těšit na fotografie přibližující dolní část Červených Peček, nádraží a cihelnu. První adventní neděle připadá letos na 1.12.2013, kdy proběhne **rozsvícení vánočního stromu** na náměstí v Červených Pečkách. Přihlásit se na uvedené akce můžete vždy elektronicky přes internetové stránky kulturní komise, nebo v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

Kam na výlet

NEBOVIDSKÁ TVRZ

První zmínka o Nebovidech se objevuje v historických pramenech v roce 1268. V průběhu 14. století byla obec rozdělena mezi dva majitele statků, kteří si zde postavili svá panská sídla.

V blízkosti kostela sv. Petra a Pavla stávala tvrz OKROUHLÁ, která byla v pozdější době přestavěna na faru. Ta v roce 1900 vyhořela a na jejím místě byla postavena nová farní budova. Druhá, dodnes dochovaná tvrz je v areálu hospodářského dvora, její stavba je poznamenána přestavbou na sýpku a stáje.

V roce 1473 za Jindřicha z Nebovid se oba statky spojily. Majitelé se často střídali. V 17. století koupil zadlužený statek majitel Červených Peček, Pavel Hrabán a rozšířil svá panství.

V dnešní době OÚ v Nebovidech svou tvrz stavebně upravil a vytvořil ukázkový okruh budovou, jak se dříve žilo. V areálu je letní kino, v létě se promítalo pro děti i pro dospělé. Pořádají se kulturní akce, šerm, ukázky řemesel, velikonoční jarmark, veselice. Nebovidská tvrz spojila obyvatele obce, kteří rádi kulturní akce podpoří svou účastí. Zvou i sousedy z Červených Peček.

Sejdeme se na tvrzi na podzimních akcích!

Miškovská Vě

Pecka v barvách

Osmadvacátý ročník Červenopečecké pecky zažil chladnější večer, ale výkony muzikantů přítomné diváky rozežhřály.

"Vítejte na Pecce", zahájil celý festiválek moderátor Pepa Voda a domácí pořadající Trampoty spustily. Kluci přivedli na podium novou zpěvačku Jitku, kterou místní fanoušci překřtili na Marušku. Ta se předvedla ve výborném světle. Dle mínění znalců se svého postu ujala se ctí a vdechla mužskému trampotáckému vokálu příjemný tón.

Pražské seskupení Hluboké nedorozumění nabídlo příjemný vícehlasý zpěv, trochu romantiky a zvonivé kytary. Netradiční zařazení jazzu do programu překvapilo a zároveň nadchlo. Klasické hudbě z oblasti Mississippi v provedení Royal Dixielandu Jazz Bandu z Kutné Hory nadšeně tleskalo celé osazenstvo zahrady a novou polohu zpěvu ukázala také zpěvačka Alžběta Sosnovcová.

Čtveřice zralých žen pod názvem Stařenky, které své pódiové začátky spojily kdysi dávno s úspěšnou dívčí kapelou Schovanky, zahrála bluegrassové skladby, country, i písničky s nádechem blues a také tato skupina, jako ostatně všichni účinkující toho večera, musela přidávat.

Nebylo kam spěchat a hvězdný host teprve na své vystoupení čekal.

Sešedesátiletý Karel Kahovec s výbornou kapelou George and Beatovens působil nejen mladistvým dojmem, ale skladby v jeho podání zněly živě a přesvědčivě. Známé písničky Petra Nováka i jeho největší hity sklídily nadšený ohlas u všech generací návštěvníků. Stejně jako v loňském roce bylo znát, že přišlo publikum, které chce poslouchat a ne se jen bavit.

Více jak stovka diváků odcházela spokojeně. Zpěvumilovní zůstali ještě dlouho přes půlnoc a spolu s Karlem Kahovcem, kytarou a houslemi protahovali zážitky letošní Pecky.

Patří se poděkovat finanční podpoře Městysu Červené Pečky, kuželkářům za občerstvení, skautkám z osmého oddílu za pomoc se stěhováním židlí a všem přítomným za dobrou vůli i atmosféru.

Sosák

Klub důchodců

Jako vždy se s Vámi chceme podělit o zážitky z dalšího výletu. Vyrázili jsme směr město Litomyšl.

Litomyšl je kulturním a historickým centrem celého regionu. Nejdříve jsme si prohlédli náměstí. Na téměř 500 metrů dlouhém, podloubím lemovaném náměstí, jsme obdivovali gotickou radnici a řadu renesančních i barokních domů. Připomněli jsme si, že Litomyšl je rodištěm Bedřicha Smetany, jehož jméno je každoročně připomínáno operním festivalem. Dominantou města je renesanční zámek, který je od roku 1999 památkou UNESCO. Tento renesanční klenot dal pro svoji španělskou manželku Marii Mandrigue de Lara postavit r. 1568 – 1582 držitel Litomyšlského panství Vratislav z Perštejna. Staviteli zámku s téměř čtvercovým půdorysem se stali italští mistři. Fasáda je pokryta bohatou sgrafitovou výzdobou. Neobvyklým stavebním prvkem je otevřenost arkád druhého patra na jižním průčelí.

Prohlídku zámku jsme začali v 200 let starém barokním, velmi vzácném, klasicistním divadle. Jeho jedinečností je i šestnáct zachovalých souborů kulis a unikátní technické zařízení na jejich rychlou výměnu. V přízemí se nachází kongresové sály. V horním patře zámku je umístěna obrazárna, ve sklepení stálá expozice soch Olbrama Zoubka.

Po prohlídce zámku jsme si prohlédli park. Obklopuje zámek ze tří stran. Pochází z konce 18. století. Tehdy jej proměnili Valdštejnové – Vartemberkové ve francouzský park a ohradní zdi ozdobili barokními sochami a dekorativními vázami.

Dalším cílem našeho výletu byl růžový palouček. Tento park porostlý galskými růžemi je přímo nabitý duchovní energií. Magický význam mu přisuzují pověsti, z nichž nejznámější popsal Alois Jirásek ve Starých pověstech českých. Podle ní se tu po porážce českého stavovského povstání loučili členové Jednoty bratrské s vlastí před odchodem do exilu. Z jejich slz zde měly vykvést růže. Také tu prý zakopali, nikdy nenalezený zlatý kalich.

Růžový palouček byl ve druhé polovině 19. století místem mnoha shromáždění. Ze sibiřské mědi, věnované československými legionáři, zde vytvořil památník Alois Metelák. Má tvar čtyřhranného sloupu s kalichovitým vyústěním, na kterém je umístěna zlacená zeměkoule o půlmetrovém průměru. Místo je od roku 1989 kulturní památkou.

Byl to krásný výlet.

Za Klub důchodců Květa Čurdová

Rozloučení s mateřskou školou

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Ve středu 26.6.2013 proběhlo v tělocvičně základní školy slavnostní rozloučení „předškoláků“ s mateřskou školou. Po slavnostním projevu pana starosty představily děti mateřské školy rodičům a ostatní veřejnosti své připravené kulturní pásmo. Zúčastnění mohli vidět tanečky, básně a písničky. Děti z této akce neodcházely jen plné dojmů, ale odnášely si i pamětní list na mateřskou školu s věnováním, obrázkovou knihu pro malé čtenáře i velké desky na

školní potřeby věnované úřadem městyse. Jejich vystoupení se stalo součástí akademie základní školy, která byla věnována slavnostnímu rozloučení žáků deváté třídy. V závěru paní ředitelka popřála všem dětem hezké prázdniny a šťastné vykročení do nového školního života.

Odměňování dětí za úspěchy v soutěžích

Záběr z generální zkoušky - děti z mateřské školy

Za MŠ Beňovská H.

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem je akce knihoven na podporu dětského čtenářství, při níž děti nocují v knihovně u příležitosti výročí narození dánského pohádkáře, Hanse Christiana Andersena. Začalo se roku 2000 v knihovně v Uherském Hradišti a od roku 2001 se akce pořádá po celé České republice pod záštitou Klubu dětských knihoven. V dalších letech se noc rozšířila i za hranice České republiky, pořádá se v Polsku, Slovensku, Rakousku, Slovinsku a Německu. Nespí se jen v knihovnách, ale i ve školách a školkách.

Letos jsme se poprvé přidali i my v Červených Pečkách. Jelikož děti organizátorek jsou školkového věku, připravovaly jsme noc především s ohledem na ně. Naše knihovna je na spaní opravdu malá, proto jsme se rozhodly za laskavé podpory paní ředitelky Štěpánky Hanzlové a paní učitelky Hany Beňovské, že přespíme v mateřské školce. Děti se společně s rodičovským doprovodem mohly přihlásit přímo ve školce.

Pohádková noc začala v pátek 5. dubna v 17:30 h; sešlo se 14 dětí ve věku 3-9 let a 11 rodičů. Děti nejprve plnily úkoly na 5 stanovištích, za jejichž splnění dostaly razítko do soutěžní karty a malou sladkou odměnu. Ve „Večerníkovém povídání o správném chování“, které vedla Kateřina Bradnová, si děti vyzkoušely, jak dobře si pamatují večerníkové postavy, a povídaly si o správném chování na motivy knihy Ladislava Špačka Dědečku, vyprávěj. Stanoviště „Autíčko Modrásek“ Zdislavy Novákové bylo plné pohybových her a

knížek, které si děti mohly v mezičase prohlížet. Ve stanovišti „Skládanky a hádanky“ Věry Zuzové-Šimkové, si děti zkusily složit různé těžké puzzle s motivy pohádkových postav a zvířátek a pokoušely se přijít na zapeklité hádanky. Stanoviště „Hurá za zvířátky“, pod vedením Kláry Smetanové, bylo inspirované několika knihami o zvířátkách. Děti si mohly vybírat z nejrůznějších úkolů - puzzle, spojování zvířátek, pexeso, omalovánky a také si mohly prohlédnout několik knížek o zvířátkách. Na posledním stanovišti, Mašinky z ostrova Sodor, pod vedením Radky Šancové, se děti ocitly na ostrově Sodor ze známé pohádky a hledaly, která mašinka bude spinkat v depu, počítaly si s mašinkami a hledaly detaily na obrázku. Nakonec se pokoušely tvářit jako některé mašinky podle knížky „Jak se tváří mašinky“. Dostaly samolepku na tričko s mašinkou, kterou si vybraly, a celý večer byly už mašinkami; vždy k nové aktivitě jezdily ve vláčku. Po večeri proběhlo moc krásné čtení s paní ředitelkou Štěpánkou Hanzlovou, děti ležely na svém polštářku na zemi a všechny poslouchaly ani nedutaly. Pak mezi nás zavítala pyžamová víla (Lucie Doušová, místostarostka Nebovid) a přečetla dětem další pěknou pohádku, jejímiž postavami byly samy děti ze školky z Červených Peček. Po večerní hygieně děti viděly Večerníček - loutkové divadlo, ve kterém nejprve vystoupil Hans Christian Andersen a vysvětlil dětem, proč se dnes sešly zrovna na jeho počest. Následovala klasická česká pohádka Červená Karkulka, která díky ztvárnění měla obrovský úspěch. Ve 21:00 h se děti uložily do svých spacáků a poslouchaly pohádky na dobrou noc. Poslední nespavec usnul kolem 23:00. Rodiče si společně zahráli hru Aktivitu, u které si za všeobecného tichého veselí, aby neprobudili děti, zkusili, jak umí malovat, vysvětlovat a předvádět různá slovní spojení. Dále jsme se zapojili i do celostátní soutěže s Igráčkem a napsali jsme společně báseň, kde měla být slova „knih“, „Andersen“ a „Igráček“. Druhý den po snídani nastalo velké udělování cen. Všechny děti si za statečnost zasloužily krásnou medaili a diplom (vyrobené Klárou a Davidem Smetanovými), sladkou odměnu (darovanou paní Alenou Beranovou z naší cukrárny) a mohly si z pohádkového pytle vytáhnout malou hračku pro radost (dar od Marty Koutové z Polep).

Chtěla bych znovu poděkovat všem, díky nimž se Noc s Andersenem uskutečnila. Oběma hostům, paní ředitelce a paní místostarostce Nebovid, jejichž čtení bylo pro děti velkým zážitkem. Účast přislíbili i pan starosta Jan Dvořák a paní knihovnice Marie Hurtová, ale oba se z důvodu nemoci nemohli dostavit, děkuji jim alespoň za jejich podporu při přípravě akce. Spaní ve školce se uskutečnilo i proto, že se o chod školky po celou dobu starala paní Michaela Suchánková. Nesmím zapomenout ani na místní Babyklub, který nám poskytl finanční příspěvek. Samozřejmě velký dík patří všem maminkám - organizátorkám, se kterými jsme vytvořily sehraný tým.

Děti i rodiče odcházeli spokojeni, což nás motivuje uspořádat Noc s Andersenem zase příští rok. Budeme rádi, když se se svými dětmi přidáte!

P.S. Na začátku letních prázdnin jsem se dozvěděla, že naše básnička o Igračkovi vyhrála několik drobných cen. Ceny jsem již obdržela a mám je schované do dalšího ročníku!

Radka Šancová

SEZNAMTE SE s Austrálií a Bali

Zážitky z dovolené na druhé polokouli čtenářům přiblíží **Petr Mikeska**, student České zemědělské univerzity v Praze, Fakulty životního prostředí.

Studium bylo pro mě a pro mé rodiče vždy základem úspěchu, takže jsem, jakož to nejmladší člen naší rodiny, měl cestu lehce naplánovanou. Po stopách mé úžasné sestry Lucky jsem nastoupil na základní školu s rozšířenou výukou cizích jazyků, kterou navštěvovalo více žáků od nás z Peček. Následovalo studium internátního Technického Lycea pod vedením Střední průmyslové školy stavební v Havlíčkově Brodě, kterou jsem s vyznamenáním ukončil a má závěrečná práce stojí na nábřeží v Havlíčkově Brodě a druhá část v italském Brixenu. Po ukončení mi už nic nebránilo odstěhovat se do Prahy, která pro mě byla jasnou volbou řadu let. Nastoupil jsem na Českou zemědělskou univerzitu, vystudoval bakaláře a pokračuji na magisterském studiu, a pokud vše půjde podle plánu, bude ze mě příští rok touto dobou inženýr. Život v Praze přináší velké množství zajímavých věcí a nic není zadarmo, proto i já si našel brigádu a rozmýšlel, jakým způsobem budu svojí kariéru ubírat. Studium je jedna věc, ale bez dlouhodobé praxe při škole člověk asi těžko najde hezkou práci a bude se mít podle vlastních představ. Po administrativních brigádách jsem nastoupil do společnosti Unicorn systems, kde mi kamarádka Markéta Topolová nabídla práci v personálním oddělení. V práci se dařilo a já „rostl“. Naše přátelství s Markétou vydrželo i různé změny hlaviček společností, pod kterými jsme spolu vládli pražskému náboru IT specialistů a svoji působnost rozšiřovali. Společnou spolupráci jsme rozdělili v loňském létě, kdy Markéta odjela na roční studium právě do Austrálie. Moje práce pokračovala a po návratu z Austrálie se zadařilo a momentálně pracuji jako HR Senior Specialista v náboru zaměstnanců a vzdělávání celé společnosti Linde Gas České a Slovenské republiky.

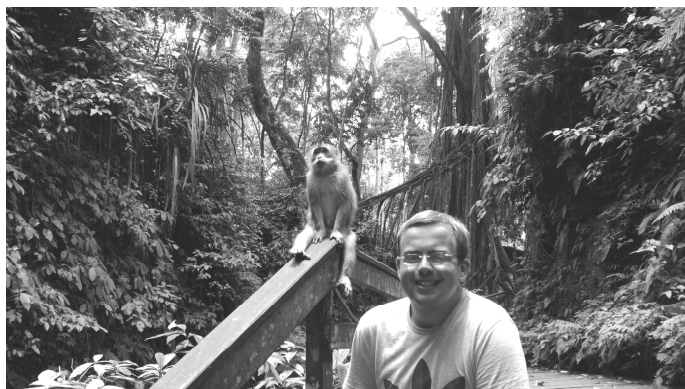
Po Markétině odjezdu jsem dlouho přemýšlel, co s dovolenou. Bohužel se mi pracovně nepodařilo přes léto „utrhnout“ a po prosezených prázdninách v kanceláři jsme se s kamarádem Jirkou rozhodli, že si zarezervujeme letenky do australského Perthu a doma jsme to lehce oznámili. První obavy ze vzdálenosti nakonec překonalo na všech stranách nadšení. To bylo v září loňského roku, kdy mi můj letenkař oznámil, že nejvýhodnější cena bude v případě, pokud si udělám cestou domů týdenní zastávku na Bali. Kdo by se bránil, že?! Po dlouhých měsících čekání, vyřešení zkoušek ve škole, posledním lednovém lyžování, jsme se ocitli na pražském letištním terminálu s velkými taškami, brečícími maminkami a přítelkyněmi. První šok byl při odbavení na pražském letišti, kdy mi oznámili, že dostaneme letenky pouze do Kuala Lumpur, jelikož pak už funguje malajský letecký systém a do toho Evropani nemají přístup. Odlet proběhl v naprostém pořádku a následoval Amsterdam, kde jsme zjistili, že si

uděláme lehkou tříkilometrovou procházku letištní halou, absolvujeme 4 letištní prohlídky, rentgeny, až jsme se objevili na palubě obrovského Boeingu. Po x hodinách spánku nás probudili s tím, že přistání bude tvrdší, jelikož letiště v Kuala Lumpur není jedno z těch moderních. Člověk si řekne, že to tak hrozné nebude. Ale byl to další velký šok, žádná klimatizace, vlhkost 88%, 37° C a neuvěřitelný zápach bahna. A hurá hurá, další šestihodinový let. První poznatek je, že čím dál od Evropy letíte, tím menší sedadla v letadle jsou. Bylo půl třetí ráno a my přistáli v Austrálii, po trochu nervové půlhodině na vízové kontrole jsme konečně jásali na letišti, kdy jsme se po víc než půl roce potkali s Markétou a Ondrou. První týden jsme procestovali po krásné jižní části Austrálie, nejkrásnějších plážích světa. Pláže kolem Esperance patří mezi TOP 5. Lezli jsme do vysokých stromů, snídali venku s klokany. Austrálie je země, kde všichni milují kempování a grilování. Což je věc, kterou mají většinou rádi i Češi. Pouze tady je to na trochu jiné úrovni, v kempech jsou gril zóny, s bezplatnými plynovými grily s posezením. Cestování autem mělo své výhody, člověk se podíval i do maličkatých australských vesniček, kde turismus úplně nevládne, na místa, kde není vyznačená cesta. Objevuje obrovské národní parky, které jsou v mapě označeny s jednou polní příjezdovou cestou. V tom mají Australané výhodu. V každé rodině je velké off-roadové auto a my měli malou Corollu z půjčovny. Cestování v únoru má i tu výhodu, že v Austrálii skončily letní prázdniny a děti jsou zpět ve školách. Proto na 7 kilometrové pláži nepotkáte ani člověka. Následující dva týdny už naše hostitelka musela do školy a do práce, takže jsme program vymýšleli sami, procestovali jsme pomocí hromadné dopravy celé okolí Perthu, navštívili Penguin Island s tučňáky a velkými ještěrkami, navštívili největší přístav západního pobřeží. Vypůjčeným autem jsme vyrazili podél pobřeží na sever a objevili další zapomenuté vesnice, kam ještě nedolehly vymoženosti civilizace, vyrazili do pouště na Pinnacles, což jsou přírodně vytvořené kamenné věžičky. A samozřejmě byla to dovolená, takže byla i pláž, náznaky surfování, panický úprk z moře, když se k pláži přibližovali žraloci nebo sledování filmů na střeše mrakodrapu.

Austrálie jako země je moc krásná, je to úplně jiné prostředí než tady, všichni jsou milí a usměvaví, každý je pozitivní a nikdo nikam nespěchá. První dny jsme byli jak Alenka v říši divů. Místo kosů létají všude papoušci a místo zajíců potkáváte klokany. My si pro svoji návštěvu vybrali únor, proto bylo paradoxem, že když jsme vkládali na Facebook fotky ze 44 °C, tady všichni mrzli a stále odklízeli sněh.

Austrálie byla u konce a my se z krásného plážového domku kamarádky Markéty přesouvali vstříc novému dobrodružství na Bali. Ještě v Austrálii jsme se dozvěděli, že většina Australanů jezdí na Bali odpočívat, baví se a užívat si. Je to dost podobné, jako my jezdíme do Chorvatska. Oproti velmi drahé Austrálii je na Bali zase velmi lacino, i když vás už v letadle vyděsí, že jim máte podepsat papír, že když budete mít něco společného s drogami nebo provedete jiný vážný čin, přijdete o hlavu. V Kutě, v hlavním městě, je to neuvěřitelně rušné, hromada lidí, všichni vám chtějí pomoci a samozřejmě za to chtějí zaplatit. Kolem jezdí tisíce troubících taxíků. Na Bali nejsou dopravní předpisy, takže jezdíte od chvíle, kdy dosáhnete na pedály. Jediný zákon je zákon peněz, vyplatíte se v podstatě ze všeho a každou sebemenší službu zaplatíte. Ale není to nic hrozného. Za celodenní výlet zaplatíte za šestimístné auto s klimatizací a řidičem pět set korun českých a máte vlastně v řidiči i anglicky mluvícího průvodce. Navštívili jsme Opičí les, kde vám na rameno skočí opice už na parkovišti, jezdili jsme na slonovi, zkoušeli ručně vyrábět koberce. Jedno odpoledne jsme objížděli pobřeží na vodních skútrech, navštěvovali jsme různé chrámy, kde vás za poplatek oblečou do příslušného oděvu, abyste byli vhodně oblečení a jejich bohové vás přijali. Na Bali se běžně pije kokosové mléko z mladých ořechů místo vody, mně upřímně moc nechutnalo, ale když vás hostí místní obyvatelé, vždycky je na stole a urazit je nechcete. Navštívili jsme rýžové terasové plantáže, dále kávovou a čajovníkovou plantáž, kde jsme ochutnali cibetkovou kávu a samozřejmě přivezli pytel domů rodičům, jelikož ceny jsou skutečně tak nízké, že bychom byli hloupí a nechali je tam. Zážitek bylo mnoho a měsíční dovolená utekla jako voda. Při balení jsme pár věcí museli na Bali nechat, abychom se vešli do váhy a zároveň se vešlo do kufrů to množství čajů, kávy, koření a ručně vyráběné bumerangy z Austrálie. A vyrazili jsme na letiště. S krátkou zastávkou v Singapuru jsme měli dlouhý šestnáctihodinový let do Amsterdamu a následně do Prahy, kde na nás čekala mamka s košíkem upečených domácích povidlových koláčů a dvěma plzeňskými pivy.

Únorová dovolená byla všemi způsoby náročná, časově i finančně, takže musím své další cestovatelské plány omezit. V létě plánujeme s kamarády pouze dvě jednotýdenní dovolené, jedna by měla být na norské fjordy a v září se chystáme s kamarády do Francie na jachtu, všechno je to o kamarádech v zahraničí, kteří dokážou sehnat nemožné za nemožné. Další větší cesta by měla být příští únor. Mamce a tatkově jsem slíbil, že s nimi vyrazím a volba padla znovu na Indonésii a okolní ostrovy.

Oblíbená hudba: Charlie Straight, Pink

Oblíbená knížka: Kateřina Horovitzová (A. Lustig), Skleněný pokoj (S. Mawer)

Oblíbené jídlo: všechno jídlo od mamky, všichni víme, jak dobře vaří a peč

Sport: lyžování, squash, volejbal

3 věci na pustý ostrov: nůž, atlas rostlin, sirky

Ptala se Věra Miškovská

Jak uhlídat skříně, aby nám nepřetékalý, aneb konzum nepatří ani do šatníku

Vždy když se láme počasí z teplého na chladné a opačně je čas sfouknout a vyfouknout oblečení. Nyní se to blíží opět. Vše letní naskládat do plastových pytlů, ze kterých vykouknou zimní ponožky a čepice. Pak s pomocí vysavače vše zmenšit na přesný rozměr nejhořejší police. A vždy když toto dělám, snažím se i třdit. Nepotřebných kusů se zbavit. Znáám lidi, kterým třídění ulehčí obyčejné samolepky. Můžete zatím přemýšlet jak, v závěru článku to prozradím. Já se vám nerada loučím s oblečením, třeba se nehodí teď, třeba mi teď nesedí, ale co když za rok bude. Jenže touto cestou se mi skříně plní a plní. Někdo je natolik disciplinovaný, že kupuje nový kus výměnou za vyhození starého. To přiznávám, moc neumím. Takovému zodpovědnému člověku závidím přehlednost ve skříních. Je pravda, mnohý řekne, je tolik různých situací, na které je třeba se správně nebo dobře obléci. To máte ples, narozeniny, sportovní trénink, běžné oblečení na doma, hezcí do práce, oblečení do deště, letní dovolená, zimní dovolená, pracovní oblečení, táborové oblečení, karnevalové kostýmy... Jenže někde musí být míra, kdy už je toho oblečení zbytečně moc. Já tu míru našla zrovna loni při vyfukování. Spočítala jsem tehdy, že mám, představte si: 5x letní pyžamo a 3x zimní pyžamo a k tomu 2x hezcí noční košilky. Musela jsem si přiznat, že vlastně používám jen 2-3 a těch zbylých 7 nemilosrdně vyhnat ze skříní. No, a když se tedy rozhodnu zbavit nějakých kousků, kam s nimi? Je několik variant. Poškozené oblečení se buď rozstříhá na hadry do dílny, využije na ušití něčeho jiného (kapsáře, dětské hračky) anebo se zkrátka vyhodí. Je-li oblečení moc hezké, existují charity (kontejnery, nebo svaz dvakrát do roka). Také je prima, když můžete oblečení poskytnout někomu známému, komu se může hodit. Takový dýchánek 4 kamarádek, kde každá něco donese, může být i zábava. Také jsem objevila, že existují secondhandy, které berou vaše zboží do komisního prodeje. To co se neprodá, jde po dohodnutém čase na charitu. Takže máte prázdné skříně a k tomu třeba ještě nějaký ten peníz.

Nemám ráda, když jsou věci sváteční drženy v nedotknutelné posvátnosti. I věci mají svou duši, a když se nepoužívají, jsou smutné. Mé množství oblečení je tedy takové, abych všechny kousky zvládla pěkně provětrat, co nestihnu za rok obléci ani jednou, to zbytečně zabírá místo. A tak se dostáváme ke hře na vyhazování oblečení, ve které hrají hlavní roli samolepky. Přišli jste na to? Ano. Na začátku sezóny dejte na každý oděv malou samolepku. A když si oděv oblečete, samolepku sundáte. Na konci sezóny uvidíte, které oblečení vám ve skříních jen zabírá místo. A teď to chce tu sílu a odvalu dotáhnout hru do konce. Zbavit se zbytečného oblečení. Doporučení

na závěr: Nachystanou hromádku na odvoz dejte do neprůhledné tašky. Já ji ještě přelepí izolepou, aby na mne nic nevykouklo a nevolalo zpět po svém letitém místečku ve skříni. Já samolepky nepoužívám, možná proto vím o oblečení, které jsem 2 i 3 roky neoblékla, ale stále je mám. Co když se budou jednou hodit.

Zuzana

SERIÁL: „VÝZNAMNÉ STAVBY V NAŠEM OKOLÍ“

Dnešním číslem přinášíme třináctý z pravidelné série článků, která si klade za cíl přinášet na stránky Čtvrtletníku něco z bohaté historie domů v našem městysi a jejich majitelů.

DŮM čp. 15 na NÁMĚSTÍ - součást velkého hospodářství

V době, kdy se v roce 1770 přidělovala popisná čísla, vlastnila domek vdova Anna Kropáčková /*1739/. Ta zde bydlela se svými třemi dětmi Annou, Alžbětou a nejmladším devítiletým Václavem.

O pět let později, již pětaticátice, byla znovu provdaná za o sedm let mladšího Josefa Ježka.

Baráčníku Josefovi v hospodářství pomáhala čeleď – jeho mladší bratr František a děvečky Anna Nováková a o pět let mladší osmnáctiletá Alžběta Dutnarová.

29. září 1786 předstoupila Anna Kropáčková před vrchnostenský úřad a žádala, aby živnost byla přepsána na jejího syna Václava /*1766/. Ta jí vyhověla až 2. ledna 1791 poté, co nabyl Václav plnoletosti. V té době byla hodnota převodu 559 zlatých a 43 krejcarů.

Pět let před koncem století byl půlsedlák Václav Kropáček ženatý s Annou Holubovou z Nebovid a měli spolu tři malé děti. Jeho matka již byla na pravdě Boží a otčím Josef Ježek se znovu oženil, opět s Annou, tentokrát ale mladší, a bydlel v nájmu v sousedním čp. 16 spolu s jejich devatenáctiletou dcerou z nového manželství Kateřinou.

V roce 1798 bylo hospodářství odhadnuto. Selské stavení bylo ošacováno na 200 zlatých, pole o výměře přes 30 jiter na 3.590 zlatých a spolu se zahradou zvlíc 2 jiter, vše dohromady na 3.847 zlatých. Celková výměra půdy se tedy blížila k dnešním 20 hektarům.

Václav kromě velkého hospodářství měl i velký počet dětí. Bylo jich rovných deset – šest synů a čtyři dcery.

28. února 1819 došlo k velké rošádě. Toho dne Václav prodal své hospodářství Janu Štěpánkovi z Bohouňovic čp. 1 za okrouhlých 3.800 zlatých a od něho koupil jeho živnost za 2.725 zlatých.

Nový majitel byl povinen platit ročně do vrchnostenského důchodu úrok 2 zlaté a 41 krejcarů a nájem 7 zlatých a 15 krejcarů, faráři desátek a letník a příplatek na školního pomocníka.

Půlsedlák Jan Štěpánek v době obchodní transakce byl již vdovcem. Tři roky po své šedesátce a rok po koupi zdejší usedlosti se znovu oženil s o čtyřicet let mladší Marií Synkovou z Ovčár. Do manželství přinesl kromě majetku i své tři děti - dvacetiletého Jana, dceru Annu a nejmladšího patnáctiletého Václava.

22. dubna 1833 byl domek přepsán na mladšího Václava /*1804/, v té době téměř třicetiletého, a jeho manželku Marii, v ceně rovných 1.000 zlatých. Tři roky poté měli již dva syny, čtyřletého Františka a ročního Josefa. V hospodářství mu pomáhal čeledín Václav Hájek a děvečka Marie Dvořáková, oba to mladí lidé mezi dvaceti a pětadvaceti léty. Václav je tou dobou zapisován jako sedlák.

Deset let nato v domě zbyl sám čtyřicetiletý Václav pouze s manželkou.

Od nich živnost koupil movitý sedlák, který ve třicátých letech otevřel novou hospodu na Bojišti, Josef Vík /*1821/. Ten patřil do zdejšího významného rodu a za manželku měl Annu Pospíšilovou z Bojiště. V obci držel několik domů. V době koupě této akvizice měli tři děti, jejichž počet se následně zvýšil až na sedm. Tento dům také držel nejdéle a to v letech 1852-96.

Hospodaření se dařilo a tak v sedmdesátých letech měl sedlák, v té době označovaný jako rolník, k ruce dva čeledíny a dvě děvečky.

Navíc v rodině vyrůstal schovanec osmnáctiletý Jan Slejška.

Čtyři roky před koncem století se novými vlastníky hospodářství stali manželé Pokorných. Rolník Jan /*1868/ s manželkou Annou. Na konci první dekády nového století v domě žili se svými třemi syny – Františkem, Josefem a Jiřím, z nichž ani jeden nebyl starší deseti let.

Do doby, než živnost, kterou užívali třicet let, prodali, se jim ještě narodili další dva synové Stanislav a válečný Jaromír.

V roce 1926 přešlo hospodářství na Ladislava Jelínka /*1875/, představitele nejstaršího zdejšího sedláckého rodu z čp. 23. Ten však zůstal svobodný a po jeho smrti r. 1946 přešlo na jeho synovce Václava /*1898/, který byl poslední svého rodu a na syny Václavovy sestry Anežky – Jiřího a Františka. Téhož roku 1947 Václav nechal připsat polovinu ze své poloviny manželce Františce.

Roku 1950 byl na hospodářství uvalen podle zákona č.55/1947 Sb. nucený pacht. Objekt dva roky užívaly Československé státní statky, pak v letech 1952-54 místní Jednotné zemědělské družstvo, po nich sedm let Strojní a traktorová stanice Velim.

Roku 1959 podle zákona č.88/1959 Sb. byl Václav donucen hospodářství darovat státu.

Strojní a traktorová stanice Velim zde skončila roku 1961 a dům jako neudržovaný byl následujícího roku stržen.

Stavební místo bylo roku 1964 dáno z rozhodnutí finančního odboru ONV v Kolíně Jednotě Kolín, která zde v letech 1966-70 postavila nový patrový obchodní dům, na který bylo přeneseno popisné číslo.

Ten byl otevřen roku 1970 a v přízemí byla prodejna potravin, v patře průmyslového zboží.

Jednota obchodní středisko provozovala až do roku 1998, kdy jej získal kolínský Pavel Kopecký, který měl potravinářský obchod pouze v přízemní části. Ten jej před polovinou roku 2007 pronajal Ivo Moravcovi z Kolína, který po půl roce skončil a v nájmu ho od prosince 2007 vystřídal společnost ENAPO.

Patro bylo dlouhou dobu prázdné (patnáct let). Od října 2010 zde otevřel novou restauraci, nazvanou Na Náměstí, Petr Chaloupka z Malé Vysoké.

DŮM čp. 16 na NÁMĚSTÍ, později v ulici Dr. Dvořáka

Pokud si pozorný čtenář povšiml, tak dům, tak jak uvedeno o několik stránek předem, s pozdějším popisným číslem 3 obýval Šimon Papírník a pak jeho nejmladší syn, zámecký lokaj, Jan. Vystává otázka, proč v údělu nepokračoval jeho starší syn Václav /*1717/.

Odpověď je nabíledni. Václav držel v té době tento dům, který byl postaven na obecním pozemku.

Roku 1775 již byl mrtev a v domku s malou zahrádkou bydlela jeho ovdovělá manželka baráčnice Barbora se svojí téměř třicetiletou stejnojmennou dcerou.

V poslední dekádě století zde bydlel v nájmu Josef Ježek, o kterém jsme psali v souvislosti s vedlejším domem předchozího popisného čísla. Kromě manželky a dcery Kateřiny zde bydlel i čeledín od vedle Josef Kubal.

Na přelomu století byl domek v držení starých manželů Matouše a Anny Havránkových, kteří zde bydleli sami. Na konci první dekády bydlely v domku tři příslušnice rodiny Havránků. Ovdovělá třiasedmdesátiletá Anna, téměř padesátiletá dcera Františka a šedesátiletá švagrová Barbora.

Po smrti Anny Havránkové domek vlastnili stejně staří manželé Josef /*1777/ a Kateřina Veselých, kteří za něj zaplatili 150 zlatých. S nimi žil i jejich slepý syn Antonín /*1804/.

Noví majitelé měli za povinnost platit obci roční úrok 2 zlaté a 15 krejcarů, na panském osm dní robotovat, vykonávat posílky a jeden či dva dny nadhánět zvěř při honech.

Nevidomý Antonín se oženil a jeho ovdovělá matka na ně nechala 10. února 1836 přepsat domek, oceněný na 100 zlatých. Antonín si vzal o téměř deset let starší Magdalenu a měl s ní v době převodu domku dceru Annu. Kromě nich s nimi v nájmu bydlela ve třicátých letech čtyřicetiletá Kateřina Vojtíšková.

Manželům Veselým se pak ještě narodili dva synové – František

/*1839/ a o tři roky mladší Josef. V padesátých letech s nimi bydleli v nájmu ještě téměř sedmdesátiletý Matěj Formánek a padesátiletá hospodyně Anna Vejtrubová se svými dvěma dospívajícími dětmi.

V šedesátých letech byl domek rozbořen a jeho číslo přeneseno do horní části obce do ulice vedoucí na Bojiště, dnes označované jako Dr. Dvořáka.

Tam se také rodina přestěhovala. Domkářem se stal starší František, v polovině sedmdesátých let již ženatý s Annou. V malém domku s nimi žil jeho bratr Josef se stejně starou manželkou Alžbětou a dvěma malými dětmi a svobodná téměř čtyřicetiletá sestra Anna.

Roku 1887 František ovdověl. Byl bezdětný a tak o tři roky později nechal polovinu domku přepsat na svoji starší sestru Annu.

Rok před koncem století sourozenci domek prodali manželům Aloisovi a Aloisii Holečkovým. Alois pracoval jako dělník na velkostatku a měl pět dětí. Zemřel roku 1912 a domek připadl ovdovělé Aloisii.

Ta domek přenechala roku 1933 dceři Marii, provdané Zemanové. Od ní jej koupili roku 1959 manželé Václav a Antonie Rycheckých.

Současnými majiteli od roku 1998 jsou manželé František a Ludmila Ficbauerovi, kteří domek z gruntu modernizují.

Ing. Heřman Kraml

SEZNAMTE SE

Slečna **Kristýna Langová** je studentkou vysoké školy, vedoucí skautského oddílu v Červených Pečkách a nadšenou sportovkyní. Na základní škole kráčela ve šlépějích svého bratra, kdy se věnovala závodnímu plavání. Nyní vyměnila plavky za běžecké boty a po boku svého otce, pana Romana Langa, překonává své hranice v dálkových bězích.

Povězte nám, jak jste se k běhu dostala?

Důvodů, proč jsem se kdysi rozhodla pro běhání, bylo hned několik. Jedním z hlavních bylo samozřejmě to, že běhá i můj tatínek, tudíž mě má kdo vést a dodávat motivaci. Jsem ráda, že mě do běhání nenutil, na to jsem si musela přijít sama. Nikdy jsem nebyla nadšenec do skupinových sportů, nejraději se spoléhám sama na sebe – a to mi běhání umožňuje. Velkým plusem je samozřejmě to, že k běhání vyjma bot nic nepotřebujete a můžete ho provozovat téměř za každého počasí.

Trénujete s Vaším tatínkem společně nebo každý zvlášť?

Minulý rok mě tatínek připravoval na ½ maraton, který jsme si pak společně zaběhli. Od té doby si každý běháme po svém. On toho totiž naběhá mnohem víc než já. Už několik let za sebou nevynechal Pražský maraton, Běchovice a kolínský Silvestrovský běh. Já na ty závody moc nejsem, takže běhám hlavně proto, aby mi „nehráblo“ z učení do školy. Nicméně pokud nám oběma zdraví dovolí, ráda bych si s ním ještě někdy zaběhla maraton (a v cíli se zase proklínala za to, co mě to napadlo).

Uběhnout ½ maraton musí být jistě náročné. Jak na tento závod vzpomínáte?

Běžet ½ maraton byla pro mě obrovská zkušenost a jsem velmi ráda, že mě k němu tatínek přemluvil. Pro něj to byl sice jen takový menší „výklus“, ale nemít ho tam, tak to po cestě rozhodně vzdám. U delších běhů hodně záleží na celkové psychice a ne jen na tom, co máte v nohách. Je zarážející, kolik síly v sobě ještě dokážete najít, ačkoliv si myslíte, že jste úplně na dně.

Zmínila jste se o svém studiu. Jaký obor studujete a co Vaše studium obnáší?

Studuji Všeobecnou sestru na Technické univerzitě v Liberci. Obor je to určitě zajímavý, a pokud se v příštích letech trochu pozmění české zdravotnictví, bude mít i slibnější budoucnost. Co na své škole opravdu oceňuji je to, že chodíme na praxe už od prvního ročníku studia, takže až vyjdeme ze školy, neměli bychom přijít do konfliktu s tím, co nás učili a jak to vlastně ve skutečnosti vypadá. Jedinou nevýhodou je, že prezenční forma studia je celkem časově náročná,

takže je těžké se naplno věnovat ještě něčemu jinému. Ale dá se to..

Máte nějakou radu našim čtenářům, kteří také uvažují o tom, že by začali běhat?

Určitě začněte! Nečekejte na nový rok nebo na pondělí, kupte si kvalitní běžeckou obuv a vyběhněte ještě dnes! Pokud jste se naposledy hýbali ještě v minulém tisíciletí, začněte pomalu tzv. indiánským během – tzn. střídání intervaly běhu a rychlé chůze. Postupně prodlužujte intervaly běhu a zkracujte intervaly chůze, které po nějaké době můžete úplně vypustit. A pokud Vás běh přeci jen neosloví, nezdoufajte! Určitě se najde jiný sport, který Vás bude bavit a udrží Vás v dobré tělesné, ale i duševní kondici.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů!

Ptala se V. Miškovská

Středověké hrátky na Štěpánovské louce

46. tábor střediska Junák Červené Pečky

Sobota 29. 6. 2013 – prázdná louka u Štěpánovského potoka.

Příjezd roverů, vedoucích a taky nadšených rodičů na ni předznamenává každoroční hemžení při stavbě tábora. Stany, jídelna, polní kuchyně, odpadovka, latríny... Děti přijíždějí druhý den v neděli, a i když na ně čeká zbudování spousty dalších táborových staveb, tábor a s ním i celotáborová hra „Tajemství Štěpánovské tvrze“ může začít.

Kdo ve Štěpánovské tvrzi zavraždil českého krále? A kdo nahradí zesnulého panovníka na trůnu a dokáže v čele vojsk ubránit Země Koruny české proti nebezpečným a loupeživým Braniborům?

Král pasuje nového šlechtice

To byly dvě stěžejní otázky, na které v rámci celotáborové hry hledalo odpovědi téměř osm desítek skautů z Červených Peček.

Ti se v prvních třech červencových týdnech tradičně sjeli na prázdninový stanový tábor na svou louku k Trhovému Štěpánovu na Benešovsku, aby utužili partu a vyzkoušeli v praxi vše, co se během roku v oddílech naučili.

Tentokrát se přesunuli do středověku – na přelom 12. a 13. století. „Příběh není skutečný, nicméně postavy vycházejí z historie Trhového Štěpánova,“ popisuje Jana Váňová zvaná Vikuň, jedna z vedoucích, která se podílela na vymýšlení celotáborové hry a během její realizace měla hlavní slovo.

Na tábor děti dorazily ve chvíli, kdy drancováníchtiví sousedé ohrožují České země a starý král chce mezi českými knížaty - jednotlivé skautské oddíly totiž představují knížectví - najít svého silného nástupce, který by zemi před nájezdy útočníků chránil.

Kromě turnaje, který má vybrat nejschopnějšího knížete a nového krále, se však táborový příběh nečekaně zkomplikuje. A dostane

přímo detektivní nádech. „Krále někdo zavraždí,“ říká Vikuň.

Děti tak soupeřily nejen o to, který oddíl mezi sebou bude moci vybrat následníka trůnu, ale během tří týdnů také zkoušely rozluštit záhadu: kdo je vrah? „Děti při různých soutěžích a hrách hledaly v rámci celotáborovky důkazy, které jim měly pomoci vraždu krále objasnit,“ vysvětlil další z vedoucích - Jirka Váňa alias Jeremi.

Polévka je grunt i na táboře

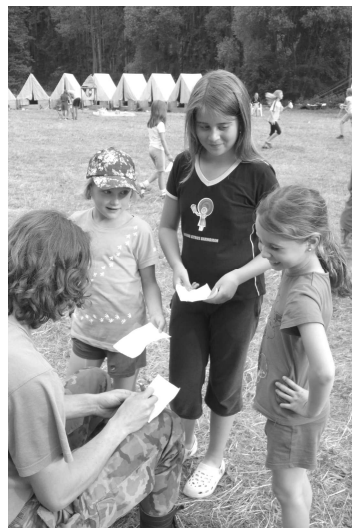
Okruh podezřelých čítal hned od začátku šest lidí z tvrze – byli to páže, kuchařka, výběrčí daní, žalárník, komtesa a šašek. „Určitě to udělalo páže. Případá mi jako největší lotr,“ odhadovala týden před koncem tábora jedenáctiletá Tereza Saulichová alias Čertík z osmého oddílu.

„Kdepak, nejvíc podezírám kuchařku. Mohla králi otrávit jídlo,“ nabízel svou vyšetřovací verzi devítiletý Marek Bílý.

Napětí trvalo takřka až do samotného konce tábora. „Ještě dva dny před koncem stále nebylo jasné, kdo vraždil,“ podotkl Jeremi.

Vítěz celotáborovky nakonec nejenže odhalil králova vraha, ale také získal amulet, z něhož mohl přecíst klíčové heslo potřebné k tomu, aby mohl vytáhnout ze země králův meč. Tím se pak stal jeho pokračovatelem.

Vítěze přitom vyhlásil králův dávný přítel, věhlasný mudrc. Právě on nakonec určil, kdo vyhrál – tedy kdo si během velkého množství her během tábora nejvíc zasloužil právo získat amulet a přecíst z něj kouzelnou formuli.

Správná strategie a zlatáky jsou naše

Vítězky rytířského klání

Tvůrci her si dali opravdu záležet. Dobovou atmosféru navíc dokreslovaly i kostýmy, které tradičně nechybějí na žádném táboře červenopečekských skautů. Děvčata i chlapci si tak s sebou přivezli typické středověké oděvy.

Děti i vedoucí se navíc vždy na dva dny mohli stát „šlechtici“ s právem nosit speciální náhrdelník. Šlechtici se pak mohli těšit zvláštními výhodami. „Přednostně například dostávali jídlo, nemuseli

na rozcvičku nebo se třeba mohli nechat nosit,“ objasňovala vedoucí Jana Matoušková řečená Hermi.

Podotkla zároveň, že letos poprvé autoři vymysleli dva druhy her – jedny se započítávaly do celotáborovky, jako tomu bývalo v minulosti, a za další pak šlo získávat zlatáky. S nimi mohly děti naložit libovolně – buď je dát ve prospěch týmu a tedy do celotáborové hry, anebo si za ně u výběrčího daní dočasně koupit právě zmíněný šlechtický titul.

„Zlatáky děti získávaly například za úklid nebo za škrábání brambor. Všichni měli stejnou šanci si vydělat, tedy i malá děcka. Navíc jsme týmy různě míchali a hrálo se nejen v oddílech. Sestavy pro hry, které se nepočítaly do celotáborovky, se losovaly. Víc se tak děti rozdílného věku při hrách skamarádily,“ podotkla Hermi.

A co se letos hrálo? Třeba dobývání hradu, který představovala pevnost z kartonu. Děti měly za úkol přemoci vedoucí skryté za hradbami. „Stříleli po nich hadrovými koulemi, jednotlivé části pevnosti byli obodováni podobně jako terč. Podle součtu bodů se pak poznal vítěz,“ upřesnil Jeremi.

Vstupní brána do tvrze

O skvělou zábavu se postaraly i turnaje ve stolním tenisu a badmintonu nebo soutěž Tábor hledá talent, do které se mohly přihlásit všechny děti a předvést cokoli, co výtečně umí.

Nechyběly ani puťáky a nocleh mimo tábor v lese.

Zpestřením pak byly noční hlídky ozvláštněné opět středověkými motivy. Dívčám se zjevovala bílá paní, klukům bezhlavý rytíř. Hlídka přitom měla za úkol nadpřirozené bytosti uhlídat a napsat na papír, kdy přesně je viděli a na kterém místě. Za odměnu pak úspěšní strážci obdrželi zlatáky.

„Je to tady super,“ říká zkušený matador - třináctiletý Marek Toms alias Mára z jedenáctého oddílu. „Jsem už na třetím táboře a tenhle je zatím nejlepší. Baví mě třeba hry, kdy bojujeme s mečem,“ dodal desetiletý Kryštof Podhora zvaný Robin. A souhlasně přikyvuje i desetiletá Kristýna Vatlachová neboli Týny, která jela se skauty poprvé.

Celkem se letošního tábora, který byl už 46. letní prázdninovou akcí v historii, zúčastnilo 79 dětí. Někteří z nejmladších sice nesetrvávali až do úplného konce, přesto si pobyt užily.

„Co se týká věkového průměru, byl letošní tábor nejmladší za posledních několik let. Děti ve věku od osmi do deseti let je hodně, jsou to silnější ročníky,“ uzavírá Vikuň.

Co zbývá dodat? Tábor prima, počasí přálo, takže za rok zase na viděnou.

Za středisko Junák Červené Pečky Jarka a Luboš Jirků

OBRÁZKY Z ČASŮ MINULÝCH /3/

Kapitola 5. - Sjedenocení, Hrabáňové z Přerubenic

Tento vladický rod erbu klobouku do zdejších končin přišel ze Slánska, kde již od 14. století vlastnil obec Přerubnice. Jan Hrabáně sloužil na poli vojenském králi Jiřímu z Poděbrad. Zúčastnil se jako

polní hejtman tažení proti Uhrům v r. 1469. Král Jan jej za zásluhu odměnil z odumrtí pocházejícím statkem v Ratboři a navíc mu ještě nechal připsat statek Hlízovský. Jan k této majetkové podstatě připojil ještě roku 1486 Sedlov a Bořetice. V sedmdesátých a osmdesátých letech byl hejtmánem v Kolíně.

Jeho synové Mikuláš a Jan ml. drželi společně Suchdol a Ratboř, r. 1500 prodali Hlízov. Následně si Mikuláš ponechal Suchdol, Jan ml. zůstal na Ratboři. Statek Bořetice byl podle poslední vůle Jana ml. manželky Alžběty z Vlkanova, zemřelé r. 1511, prodán Janovi Popelovi z Vesce.

Jana ml. synové, starší Václav a mladší Jaroslav, se již roku 1534 psali na Pečkách, i když jich vlastnili zatím jen část.

Po určité době však Václav svého bratra za 550 kop grošů vyplatil a r. 1538 přikoupil část obce za 500 kop grošů od Oldřicha Pařízka ihned poté, co jeho matka zemřela a on mohl s dědictvím disponovat.

Václav se oženil s Kateřinou, dcerou zemřelého Jana Hanikýře ze Semína na Nebovidech. Za dva roky po její smrti (+1539) se podruhé oženil s Leonorou Šťelovou z Rokyc, se kterou měl pět dětí (syn z prvního manželství zemřel v dětském věku). Ona přikoupila ještě r. 1559 statek Sedlov a zakrátko i ves Opatovice. Nedlouho potom r. 1561 zemřela.

Zhruba po dvacetileté držbě však v samotné obci byli jenom čtyři usedlíci – Petr Bartoň, Šimon Kocián, Jan Chrudimský a Tomáš Krejčík. Na dvorci při tvrzi bydlel rychtář Řehoř a ve mlýně, který byl postaven zřejmě za Václava, mlynář Vaněk.

Václav jako dobrý hospodář postupně rozmnožil své statky. Přikoupil část Onomyšle od Václava z Křečovic (1540), část Křečovic od Křečovských (1543), Kozí Mánčice u Uhlířských Janovic od Petra Říčanského (1545), zbytek Křečovic od Adama z Říčan (1547), Vidice u Malešova (1554) a dokoupil Onomyšl od pražské kapituly (1558). Když r. 1567 umíral, mohl být se svým životem vcelku spokojen.

Jako vdovec (manželka Leonora zemřela r. 1561) po sobě kromě okrouhlé majetkové podstaty zanechal ještě pět dětí. Tři syny a dvě dcery.

Nejstarší Jan se oženil s Annou, pravnučkou Prokopa a vnučkou jeho syna Beneše, prvních dvou držitelů místního statku z vladyckého rodu Mirků ze Solopysk. R. 1567 se svým nejmladším bratrem Pavlem postoupili Adamovi ves Vidice s 9 poddanými, podacím právem ke kostelu a lesy a díl Peček. K němu připadl náhlební mlýn, rybník se splavem nad mlýnem a dvory Prokorovský, Kalouskovský, Bílkovský a Pechovský. Nedlouho po tomto vyrovnání však Adam svůj podíl za 600 kop grošů prodal své švagrové Anně Mirkové ze Solopysk. Její manžel Jan však zemřel poměrně mladý a ona se znovu vdala za Adama Maternu z Květnice na Přítokách a svůj díl Peček nadále držela, i když bydlela na Přítokách.

Mladší Adam se usadil na Vidicích. Starší Anna se provdala za Adama ml. Věžníka z Věžník a držela po matce Sedlov. Kateřina se vdávala třikrát. Prvním manželem byl úředník z čestínského panství Fabián z Rumic, druhým Václav Karlík z Nežetic (+1593) a třetím jednoruký Jan st. Lukavecký z Lukavec (+1599), kterého přežila o více než třicet let.

Z příbuzných zde bylo ještě potomstvo Václavova mladšího bratra Jaroslava. Ten roku 1590 koupil největší zdejší grunt od Pavla Prokory a usadil se na něm. Byl dvakrát ženatý. Poprvé s Magdalenou Radkovicovou, podruhé s Kateřinou z Říčan.

Zemřel r. 1599 a zůstali po něm tři synové, Václav, Bedřich a Hrdibor. Václav byl osedlý v Polepech a byl zabit r. 1584 Janem Jiřím Hášou z Újezda v Kutné Hoře. Podobný osud stihl mladšího Bedřicha, kterého r. 1578 v Nebovidech zabil Jan Niklášek ze Žitenic. Nejmladší Hrdibor byl rolníkem v Církvici. Zemřel r. 1605 v Kutné Hoře a se svojí manželkou Kuňkou z Konecchlumí byli pohřbeni v místním kostele.

Jeho syn Jaroslav se usadil v Dalšicích, kde po něm roku 1627 již hospodařil jeho syn Hrdibor.

Po tomto odbočení se vraťme k nejmladšímu Václavovu synovi Pavlovi.

Pavel se narodil roku 1548 v dobře situované rodině. Díky tomu býval již od mladých let smluvním svědkem a od r. 1573 i

sněmovníkem. Po svém otci byl i dobrým hospodářem. Oženil se s Kateřinou Voděradskou z Voděrad a měl s ní dvě děti, Václava a Annu. Po její smrti se r. 1600 oženil podruhé s Kateřinou z Říčan, vdovou po svém bratranci Jaroslavovi, který zemřel rok předtím na mor. Ta mu přinesla po svém prvním muži Prokorovský grunt.

Do smrti svého otce držel zdejší tvrz a poplužní dvůr spolu s Opatovicemi a Onomyšlí. Potom podědil zbytek otcových statků. Své volné peníze půjčoval jiným hospodářům a pak, když se dostali do finanční tísně jejich statky výhodně skupoval. Rodový majetek rozšířil o Kralice, Nepoměřice, Krsovice, Dobešovice a Nebovidy. Kralice koupil od Jindřicha a Kryštofa Kralických z Ostrova za 3 tisíce kop grošů (1582), téhož roku Nepoměřice od bývalé švagrové Anny Maternové z Květnice a Krsovice od Zbyňka z Čestína. R. 1604 kupuje od bratrů Jiřího Jana a Zikmunda Maternů z Květnice za 3,5 tisíce kop grošů Dobešovice nakonec Nebovidy od sirotků vraha svého bratrance Václava, Jana Jiřího Háši z Újezda, za 5.900 kop grošů. V obci koupil r. 1582 nejmenší z gruntů – Fantovský – za 76 kop grošů.

Spolu s bohatstvím rostl i jeho význam společenský. Od r. 1607 zastával úřad čáslavského krajského hejtmána. Leč v soukromém životě již takové štěstí neměl. Jeho druhá manželka zemřela, tak jako její první manžel, ale o patnáct let později, r. 1614 také na mor. Jeho jediný syn Václav zemřel již r. 1612 v Praze, kde byl na léčení. Zbývala mu tedy jen dcera Anna. Ta se provdala r. 1603 za mladého Zdeňka Maternu z Květnice, ale po pěti letech ovdověla. R. 1613 se vdala podruhé za jednorukého Oldřicha Ostrovce z Kralovic. Zeť nebyl Pavlovi vhod, a proto Anně určil za bydliště křečovickou tvrz. Její syn z prvního manželství Pavel Karel zemřel v dětském věku v roce jejich druhých vdavek. Ona sama pak bez potomků r. 1617.

Pavel tedy zůstal nakonec bez vlastních potomků. Zemřel 30. května 1618, tedy v roce, kdy začala třicetiletá válka povstáním evangelických stavů proti císaři Matyášovi. Jím vymřel rod po meči.

Pavel, který měl podací právo ke zdejšímu kostelu, měl také zájem, aby jeho dosti rozsáhlé panství mělo i výstavný svatostánek. Proto nechal původní kostel kolem roku 1580 přestavět do současné podoby. Do mohutné věže byl zavěšen druhý velký zvon. Starší a větší, přes půl tuny vážící zvon, zhotovil syn kutnohorského zvonaře Ondřeje Ptáčka, Jakub. Z nápisu na něm se dozvídáme, že byl zhotoven pro pečecké záduší roku 1531. Druhý menší zvon o váze 350 kilogramů pak pořídil na své náklady sám Pavel r. 1581. Pochází ze stejné dílny. Odlil jej Ondřej Kotecký, syn dědice Ptáčkovské dílny, Jiřího Klabala.

Roku 1613 byl v místech dnešního obecního dvora dokončen malý pivovar a při něm byla zřízena krčma.

Za Pavlova života r. 1591 bylo nařízeno vedení matrik, které bylo r. 1614 rozšířeno o evidenci zemřelých.

Jedinou dědičkou rozsáhlého rodového panství se stala Pavlova nejmladší sestra Kateřina, která byla po provdání Lukavecká z Přerubenic. V pozeňnaném věku 65 let jí patřily Pečky, Onomyšl, Křečovice, Mančice, Opatovice, Kralice, Nepoměřice, Krsovice, Dobešovice a Nebovidy s pěti tvrzemi a poplužními dvory. Samotné Pečky v té době měly 5 gruntů, 7 chalup (poslední tři vysazený za Pavla), krčmu a mlýn. Mlýn byl náhlební (mlynář pracoval za odměnu ve vlastníkově režii) a ležel pode dvěma rybníky – Pazdernou a dolejší Pečekým, u něhož stával náhlební mlýn.

Ing. Heřman Kraml

AKTUALITA

Obecní strážník - to by bylo ono

Stejně tak jako pan Pepa Plecítý, první pražský prokurista plzeňských pivovarů, procházejí pražskými parky, pokukoval po pr... (nechť si čtenář laskavě sám doplní co je mu libo) paničkách, tak i já, procházejí pečeckými partiemi pokukuji při příležitostných procházkách po případných pozoruhodnostech.

A není jich málo. Ale abych zbytečně nezdržoval, zmíním se jen o některých.

- rád se dívám, když v autobusových zálivech na náměstí parkují vyčerpaní příslušníci mladších generací a staří, kterým téměř kouká z kapes úmrtní list, čile vyskakují z autobusu přímo na ulici;

- parkoviště proti středisku vyhrazené pro tělesně postižené je téměř neustále využíváno zdravými spoluobčany;

- kuřáci směle odhazují nedopalky i krabičky od cigaret přímo tam, kde nemají, ač je odpadových košů přímý nadbytek;

- v uplynulých dnech již po dvanácté řidič, tentokrát řidička, kteří objíždějí vždy sochu P. Marie zezadu, poškodil stožár veřejného osvětlení po dokončené rekonstrukci náměstí. Škody na vozidlech i obecním majetku již dosáhly několika set tisíc korun, stožár byl vyměněn již třikrát.

Již při povinné školní docházce, kterou jsem absolvoval v pohraničí, nám vštepovali do myslí, že známe-li důsledek, máme odstranit příčinu. Tedy v tomto případě zamezit průjezdu vozidel ve směru západ - východ. Ač je takovéto řešení nasnadě, zatím nebylo obecním zastupitelstvem nastoleno. Že by to byl nedostatek vzdělání, to si nemyslím, protože řada zastupitelů se pyšní vysokoškolskou graduací. Zřejmě je to nedostatek dobré vůle či nadbytek finančních prostředků, které by mohly být použity smysluplnějším způsobem. Takže by i zde fungovalo lobby?

- ti, co doprovázejí své čtyřnohé mazlíčky, jen v menšině seberou jimi ponechané poklady. Když jsem se jednou odvážil optat jednoho takového pasanta na důvod jeho nečinnosti, byl jsem překvapen jeho sdělením. "Proč bych to sbíral, když na obci je úderka, která je za to placena a já jím vlastně takto dávám živobytí". Vidíte, stále se člověk učí.

Ač jsem otrlý, myslel jsem si, že mě již nic nepřekvapí, ale byl jsem jeho reakcí zaskočen.

Vím, že co by nebylo možné za Rakouska, první republiky, Protektorátu i v době vlády jedné strany, je dnes díky naší interpretaci demokracie dovoleno.

A tak, když se ohlížím za tím, co již bylo, musím konstatovat, že četníci, obecní strážníci, příslušníci Veřejné bezpečnosti a jejich pomahači, kteří zde byli dislokováni, měli svoje opodstatnění.

Domnívám se, že obec by takového obecního strážníka mít mohla a on by měl být garantem proti zmíněným nepravostem.

Peníze pro něho by si sám vydělal. Vybíráním pokut.

A ještě mám jeden námět k zamyšlení pro naše radní.

Když už máme v obci náměstí s největším počtem parkovacích míst po přepočtu na počet obyvatel a metr čtvereční v republice, bylo by vhodné za jeho užívání platit alespoň symbolickou částku 5 korun. Jak jsem namátkově spočítal, možnost zaparkovat přímo na pupku obce využije v pracovní dny jenom během dopoledne minimálně 150 řidičů. A tak přínos by byl pro obecní pokladnu kolem čtvrt miliónu za rok a to jistě není k zahoezení.

Ing. Heřman Kraml

Vzpomínky pana Jaromíra Květoně

Ve svém článku chci nejdříve poděkovat svým mrtvým rodičům, za to, že dali poznat život na zemi deseti dětem. Otec pocházel z Moravy a matka se narodila v Pečkách. Matka měla ještě dvě sestry a dva bratry. Matka se sestrou po škole odešly postupně sloužit do Vídně. V té se také moji rodiče poznali. Třetí sestra sloužila u sedláka v Červených Pečkách. V roce 1910 se vrátili do Čech a za ušetřené peníze si koupili domek, který nyní obývám. Zde postupně vyrůstalo všech 10 dětí. Otec byl vyučený kolář a měl zde kolářskou dílnu, byla zde ještě předsíň, 1 pokoj, sklep a černá komora. V domě nebyla elektrika a tak se svítilo petrolejovou lampou. Jeden bratr zemřel asi ve třech letech, kdy se opalil a nepřežil to. Ostatní jsme vyšli základní školu a vyučili se různým řemeslům. Sestry měly obchodní školy české a německé. Otec byl velmi silný kuřák, ale z nás dětí nekouřil nikdo.

Můj samotný život bych popsal jako člověka, který život prožil tížeji. Jako školák jsem měl dosti hladu. Často nebylo doma co jíst. Vzpomínám si, jak jsem byl vděčný paní učitelce Tvrdíkové, když mě dala závin, nebo spolužáci, Berka z Bohouňovic I., T. Sochor z Ratboře a další mi dali třeba chleba se sádlem a nechtěli ho nést zpět domů. Byli spolužáci, kteří se měli lépe, ale já jsem žil takto.

Ještě velmi těžce jsem žil za druhé světové války. Byl jsem vyučen v Tesle dříve Prchal = Erixon a spol. Lidé si vozili obědy do práce z domova, ale já mnohokrát neměl co vézt. Byl jsem vděčný známým a kamarádům, když mi dali také něco k jídlu. Byly potravinové lístky, za které se daly koupit potraviny, ale bylo jich velice málo. Tak jsem prožil první republiku a okupaci.

Po válce jsem na dva roky nastoupil vojenskou službu. Po vojně jsem opět začal pracovat v Tesle. V roce 1950 zde mezi mladými lidmi dělali nábor k SNB. Chodili za námi po dílnách a tak se nás několik přihlásilo. Byli jsme 3 měsíce ve škole a po škole jsme šli sloužit jako okrskáři VB. Já byl nejdříve ve Voticích, Mladé Vožici, Vrcholovicích a nakonec v Neústupově u Benešova. Zde jsem se oženil a založil rodinu.

V roce 1960 jsem přestal dělat okrskáře. Na žádost okresu jsem pracoval jako uvolněný tajemník NV a později jako předseda NV. V této funkci jsem byl v letech 1960 – 1966., této funkce jsem se vzdal. Dostal jsem se do rozporu se stranickou organizací KSČ v obci, kde jsem žil a odevzdal legitimaci s písemným odůvodněním. Jako předseda NV jsem měl trošku jiné podmínky. Když jsem chtěl něco v obci udělat, aby to sloužilo lidem, vzal jsem krumpáč nebo lopatu, tehdy nebyly stroje jako nyní. Vzpomínku mám na to, jak jsme potřebovali pod hlavní silnici položit vodovodní potrubí. Na jedné straně jsem se jako předseda NV prohrabával pod silnici a na druhé straně druhý funkcionář NV a udělali jsme to. Položení vodovodního potrubí, kanalizace, vše se kopalo ručně a lidé chodili v sobotu i v neděli dělat.

V roce 1968 mi zemřela manželka a já zůstal s 2 malými dětmi sám. Nervové prožitky na NV a smrt manželky to byly nejtěžší chvíle v mém životě. Děti do ústavu jsem nechtěl dát a tak jsem začal vařit, prát, uklízet. Po roce jsem se odstěhoval do Ústí n.L., kde se přihlásila žena, také vdova, že by chtěla s námi žít. S dětmi jsem se k ní nastěhoval. V Ústí žila také vdaná a bezdětná sestra. Po roce jsem se od této ženy odstěhoval do Červených Peček. Od roku 1970 jsem se o děti Mírka a Jarušku staral sám. Mohu o nich říct, že vedou řádný rodinný život. Jednu radu mohu dát rodinám, kde mají kluky kolem 15ti let. Synovi jsem vybudoval na zahrádce malou dílničku, kde prožil léta svého mládí. Dílničku jsme dělali společně, ale nejvíce si na ní dělal sám. Proto nechodil po hospodách a má pěkné zaměstnání. Ptají se mě lidé, proč mám v 90 letech takového životního elánu. Jak toho dosáhnout. Celý život jsem nekouřil a nepil. Mám přítelkyni o 16 let mladší a spolu jsme hodně dělali turistiku, chodili po památkách a chodili tancovat, dokud byla zdravá. Nyní chodí o holi a tak vše odpadlo.

V 90ti letech rád ještě jezdím na kole. Snad ten tvrdý život, ale i radosti z dětí, vnoučat a pravnoučat mi dávají sílu žít.

Nyní jsem celkem v dobré zdravotní kondici. Jednou za měsíc mi zdravotní sestra píchne injekci vitamínů B12 a jiné léky neberu. Osm sourozenců je již pod zemí. Většinou zemřeli ve vyšším věku.

Nikdy jsem tak otevřeně o svém životě neřekl ani svým dětem. Snad mé řádky nebyly zbytečné.

Jaromír Květoň

Pan Květoň bydlí v hezky upraveném domku za kostelem, v okně mu kvetou muškáty. Sám si vaří, uklízí a hospodaří. Na zahrádce přes silnici pěstuje zeleninu. Na jaře oslavil devadesáté narozeniny.

Pane Jaromíre Květoni, přejeme Vám pevné zdraví, stále tak dobrou náladu a životní sílu.

Miškovská Věra

Z myslivosti

V září myslivci již musí začít s příkrmováním zvěře. Jak tvrdí stará myslivecká zásada "poslední snop z pole, první zrno do zásypů", tedy s příkrmováním začít hned po sklizni obilnin. Kombajn rychle sklídí obilní pole s malými ztrátami, sláma je na kombajnu drcena a okamžitě následuje podmlátka či orba. Pole se tak z vysoce úživného prostředí před sklizní rychle promění na suchou potravní poušť, kde zvěř nemá prakticky žádný zdroj potravy, krytu ani vody.

Po žních je nutno začít s příkrmováním srnčí zvěře jadrnými krmivými, zejména v polních honitbách. Současně probíhá kontrola technického stavu příkrmovacích zařízení a rovněž je nutné zkontrolovat umístění krmelců v návaznosti na plochy oseté ozimými obilovinami a hlavně ozimou řepkou. O novém umístění krmného zařízení se musí uživatel honitby dohodnout s majitelem pozemku, což je nejenom slušnost, ale i povinnost vycházející ze Zákona o myslivosti, který garantuje v tomto směru práva majiteli pozemku.

Je nutno dbát na to, aby byl v honitbě nejméně 1 krmelec na pět až deset kusů spárkaté zvěře a 1 krmné zařízení pro drobnou zvěř na deset až patnáct kusů. Pro srnčí zvěř, která je teritoriální, by měla být krmná zařízení rozmístěna pravidelně po honitbě. Pro tlupní druhy zvěře se vyplatí vybudovat soustředěná krmliště.

Krmné zařízení by mělo být umístěno na suchém místě; s dobrým rozhledem pro zvěř (aby dokázala včas zjistit nebezpečí a v klidu uniknout); v klidové zóně (v dostatečné vzdálenosti od hlavních silnic a železnic - odlákání zvěře pro snížení střetů s dopravními prostředky); nejméně 100 až 200 metrů od mladých lesních porostů (snížení škod na mladých porostech). Pak se zvěř cítí bezpečněji a častěji navštěvuje krmná zařízení.

V září myslivci začínají přikrmovat také bažanty. To se provádí doplňováním přiměřeného množství jaderných krmiv a obilních odpadů do "zásypů", což jsou zastřešené plochy dva krát dva metry, ve kterých je předkládané krmivo chráněno před zaplísněním. Je nutno krmit tak, aby bažanti nalézali potravu na více místech. Pokud bažanti nenaleznou ve svém okolí dostatek potravy, vydávají se potravu hledat, což pro myslivce není žádoucí, neboť dochází k rozprchávání bažantů do volné krajiny, kde jsou ohroženi hlavně predátory a vlivy civilizace. V tomto měsíci se začínají rozpadávat rodinná hejtna a hlavní bažantí kohouti odcházejí hledat nová stanoviště. Je nutno doplnit také všechna slániska kusovou krmnou solí. V září je možné vidět spárkatou zvěř, která se paství na zvěřních políčkách, „biopásech“, plodinách na „zelené hnojení“ a ozimých plodinách. Velmi pozitivní roli v zajištění potravy pro zvěř sehrávají tzv. „biopásy“. Myslivci propagují pro umístění biopásů přednostní využití nepravidelných okrajů velkých lánů, které jsou obtížně využitelné pro mechanizaci anebo části polí v blízkosti lesa. Biopásy jsou osety speciální směsí plodin (proso, pohanka, jarní pšenice, krmná kapusta, oves), která tvoří potravní doplněk k sousední velkoplošně pěstované zemědělské plodině (pšenice, řepka, ječmen). Po dozrání a sklizni zemědělské plodiny má možnost zvěř najít potravu na nesklizeném "biopáse". Pro založení biopásu mohou zemědělci čerpat dotaci na nákup osiva.

Pro sklizni obilovin z polí je vhodné zasít co nejdříve plodiny na tzv. "zelené hnojení" (hořčici, svazenko) - tyto plodiny mohou sloužit i jako potrava a kryt pro zvěř. Na políčkách pro zvěř by měly být co nejdříve zasety podzimní směsky. Nejčastěji se používá žito ozimé, žito trsnaté či speciální směsí plodin. Směsku bychom měli volit podle půdy a stanoviště. Po sklizni zemědělských plodin se rychle provádí podmítka a následné setí ozimých obilovin.

V průběhu letních měsíců se někteří členové našeho sdružení snažili dokončit vnější vzhled nové „Myslivny“ v Opatovicích a bourání starého objektu. Současně se věnovali opravě a stavbě nových mysliveckých zařízení. Na konci měsíce června jsme uspořádali tradiční akci „Den otevřených dveří“ za velké účasti občanů, kteří se určitě dobře pobavili. Jednotliví členové našeho sdružení v průběhu léta zajišťovali přikrmování vypuštěných divokých kachen v týdenních službách na rybníku na Čertovce. Dále se zaměřili na získání krmení pro zvěř pro nadcházející nepříznivé zimní období, kdy se musí o zvěř starat za jakéhokoliv počasí, aby nestrádala a byla i v dobré kondici. Koncem měsíce září začínají v naší honitbě i v okolních honitbách hony na drobnou zvěř, které končí až posledním prosincem.

Pavel Balvín

Plážák plnoletý

18 Se železnou pravidelností se již 18 let vrací do zámeckého parku v Červených Pečkách letní turnaj v plážovém volejbalu. Ani letošek nebyl výjimkou a tak třetí červnový víkend patřil umění hráčů pod vysokou sítí. A hned na začátku je třeba připomenout, že už několik let turnaji přeje i počasí.

A tak všichni ti, kteří měli s turnajem cokoliv společného, se v pátek probudili do dne jako stvořeného pro sport a pro volejbal obzvlášť. Ani teplo ani zima. Již ranní hemžení v parku i pro nezasevěného dává tušit, že se tu něco chystá. Připravít hřiště, zázemí turnaje, výsledkové listiny a to vše tak, aby vše mohlo vypuknout, tak jak tradice velí, úderem třetí hodiny odpolední. To už jsou i místě i ti nejdůležitější – hráči. Následuje přivítání, rozlosování

do skupin a pak už se roztáčí kolo, kdy zápas střídá zápas. A jak se rozjíždí turnaj, park se pomalu zaplňuje fanoušky jednotlivých týmů i náhodnými diváky. Chvilí kouknout na beach, popovídat si přáteli, dát si něco dobrého k snědku a něčím dobrým to zapít. Toť ideál každého, kdo se pere o co nejlepší umístění v turnaji (hráči), nebo toho, kdo přišel prostě jen tak (fanoušek+divák). Pro ty všechny je tu zázemí turnaje s těmi všemi vychytávkami v podobě specialit z grilu či z trouby.

Organizátoři již nějaký ten rok připravují i něco pro ty, kteří hledají nejen sportovní zážitek, ale i něco na víc. Pro páteční večer tuto nadstavbu obstaral DJ se svou zásobou písniček, kde si každý našel tu svou. Páteční večer tak nabídl pohled, který je možno vidět snad jen u nás. Jedním okem můžete sledovat umění hráčů v rámci probíhajícího turnaje a druhým pokukovat po tanečním parketu, který s přibývajícím časem nabízí neskutečné taneční kreace. Tanec se sportem takto ruku v ruce dokráčí do páteční půlnoci, kdy se sport na chvíli odmlčí, aby znovu ožil sobotního rána, kdy pro jednotlivé týmy bojují o své bytí v turnaji v podobě postupu do vyřazovacích bojů do tolik nevyzpytatelného pavouka.

Jasnější obrysy toho kdo a jak si v turnaji stojí a jaké má v konečném zúčtování turnaje šance, nabídne pohled na pavouka, který svoji konečnou podobu získává v sobotním polední. A pak už to jde ráz na ráz. Padni komu padni. A podle ostřílených hráčských matadorů turnaje se v pavouku sešlo letos přibližně 10 týmů, které mohly myslet na stupeň nejvyšší. Kvalita zápasů ve vyřazovací části turnaje se zase posunula o nějaký ten stupeň výš. A tam, kde občas chyběla kvalita, nastoupila bojovnost a odhodlání. Ale získané body byly neúprosné a z nástrah pavoučí sítě proklouzla trojice finalistů v podobě týmů Zhawa Iba z Červených Peček, Slavoj Houslice z Kolína a Blbej den z Nové Vsi u Kolína. Všechny tři týmy jsou pravidelnými účastníky turnaje a tak jejich klání dosahovalo značných herních kvalit. Ke spokojenosti všech se po roce na trůn vrátila domácí formace složená s bratry Váňových a jejich partnerky Dáší, která na turnaj přicestovala ze zahraničí, kde dlouhodobě žije a pracuje. Druhým týmem v pořadí byl Slavoj Houslice a tím třetím v řadě byl Blbej den.

Po vyhlášení konečných výsledků, dekorování vítězů a poděkování všem zúčastněným následovala after party, tentokrát se skupinami Marek Jelínek & spol., Tleskač a AC/DC revival. A když začalo nedělní ráno 16. 6. 2013 pomalu přebírat vládu nad předešlou nocí a poslední návštěvníci se trousili domů, pak si ti, kteří skončivší ročník s pořadovým číslem 18 připravovali, mohli říci, že tento ročník se vydařil.

Poděkování patří všem, kteří se turnaje i doprovodných akcí zúčastnili – hráčům, fanouškům, divákům za bezproblémový průběh, občanům Peček, kteří bydlí v okolí parku za shovívavost při hudebních produkcích, které zpravidla končí až s ranním kuropením.

Zvláštní poděkování všem těm, kteří vytváří zázemí turnaje, prodávají, pečou, grilují, točí, upravují hřiště, počítají a kdo ví co ještě jenom proto to, aby vše běželo jako po drátku a aby všichni ti, kteří dorazí, byly maximálně spokojeni.

Aleš Šibrava

Rozpis cvičení v sokolovně na školní rok 2013/2014

Pondělí:	17:00 - 18:00	děti - Zuzová, Pospíšilová
	18:30 - 19:30	ženy - Pospíšilová
Úterý:	18:30 - 19:30	ženy - Nádvorníková
Středa:	19:00 - 20:00	ženy - Procházková
Čtvrtek:	18:30 - 19:30	ženy - Nádvorníková

ZPRÁVY Z FOTBALU

Fotbalový ročník 2013/2014 již má svůj start za sebou, pojďme se vrátit ještě k hodnocení minulé sezóny.

A mužstvo v tabulce 1. A třídy ročníku 2012/2013 obsadilo konečné jedenácté místo. Po podzimu byli naši hráči na devátém místě a start do jarní části se jim vyvedl. Pak však přišla série porážek a pád v tabulce. Do posledního kola se tak pohyboval náš tým nad pásmem sestupu a teprve poslední dvě kola dala jistotu účasti v 1. A třídě i pro příští sezónu. V letní přestávce došlo k několika změnám v kádru. Hostování skončilo Barešovi, Kubátovi, Novotnému a Vlasákovi, na hostování do Ratboře odešel Vohnický. K týmu se opět připojil Holub, nově přišli Chadraba, Šafranko, brankář Drízhal a z dorostu Novák. Z našich odchovanců se do přípravy A-týmu zapojili Rauch a dorostenec Bílek. Vstup do nové sezóny nevyšel týmu optimálně. Ještě před prvním zápasem se zranil brankář Malý a v prvních dvou zápasech naše áčko na body nedosáhlo. Ve třetím si doma připsalo první tři body, když stejně jako vloni zdolalo Benešov.

B-tým se po roce v okresním přeboru opět vrátil do III. třídy. Po slibném vstupu do soutěže se postupně propadal v tabulce a v jarní části uhrál pouhých deset bodů, což na záchranu v soutěži nestačilo. Navíc došlo k několika zraněním, kvůli kterým přišlo běčko o hráče i o trenéra, což na pohodu týmu nijak nepřidalo. Od podzimu vede tým Z. Bulíř, který ho převzal za zraněného M. Mezsároše.

Dorostenci, po podzimu šesti, odstartovali své boje v jarní části

velmi dobře. Pod vedením trenéra Pospíšila, který nahradil Z. Trumpuse, prvních sedm zápasů neprohráli a posunuli se až na třetí místo. Pak přišli tři porážky a s nimi pokles na šestou pozici, kterou už se i přes další tři vítězné zápasy nepodařilo vylepšit. Vzhledem k úzkému kádru, kterým dorost disponoval, je to však velmi dobrý výsledek. Ve všech zápasech na jaře byli v základní sestavě minimálně tři žáci, do zápasů se jich zapojovalo i šest naráz. To by měl být dobrý základ pro další ročník.

Horní řada zleva: Marcel Novák, Michal Klouček, Petr Bláha, Vojtěch Krátký, Tomáš Podnecký, Jakub Hradílek, Pavel Pospíšil - trenér; Dolní řada zleva: Michal Hendrych, Petr Saulich, Vojta Janeček, Josef Calda, Matěj Zelenka; Vpředu: Lukáš Bláža

Žáci byli po podzimu druží o bod za Velkým Osekem. I v jarní části soutěže válcovali jednoho soupeře za druhým. Navíc se zapojovala až polovina základní jedenáctky do 1. A třídy dorostu. O vítězi okresního přeboru se rozhodovalo až v posledním kole. V něm se utkali naši žáci s Velkým Osekem, který na druhém místě ztrácel dva body. V přímém souboji si právo zahrát si o přeborníka okresu vybojoval náš tým.

Žáci - přeborník okresu

Horní řada zleva: Karel Janeček - asistent trenéra, Michal Hendrych, Josef Calda, Ondřej Matoušek, Ondřej Barták, Petr Saulich, Matěj Zelenka, Vojta Janeček, Josef Slanař, Zdeněk Vocásek, Pavel Pospíšil - trenér; Dolní řada zleva: Martin Pešout, Vít Svoboda, Jakub Jeřeta, Erik Chaloupka, Anna Slanařová; Vpředu: Petr Kulhánek

V týdnu po skončení okresních soutěží se utkali vítězové dvou skupin okresního přeboru žáků o to, kdo se stane přeborníkem okresu. Skupinu A vyhráli žáci Tuhorazi, první utkání se hrálo za velkého vedra (35°C) na jejich hřišti. První půle byla vyrovnaná, domácí Tuhoraz pozorně bránila, přesto byli červenopečetí v útoku nebezpečnější. V koncovce však nenalezli potřebný klid, a když ani domácí v největší šanci první půle nedokázali přesně zakončit, šlo se do kabin za nerozhodného stavu 0:0. Ve druhé půli náš tým přeci jen získal mírnou převahu, ale gól ne a ne přijít. Až deset minut před koncem přišel dlouhý nákop za obranu, na který domácí zadáci nestihli včas zareagovat, a bylo to 0:1. Když o pět minut později přidal M. Hendrych druhý gól, bylo o vítězi prvního utkání rozhodnuto.

Druhé utkání hrané v Červených Pečkách už se hrálo za příznivějšího počasí, obě mužstva však byla oslabena o několik hráčů. Absence zadáků Tuchorazi se ale nakonec ukázala jako klíčová. Domáci se tentokrát do soupeře zakousli hned od prvních minut a už do páté minuty si vypracovali tři vyložené šance, které ovšem trestuhodně zahodili. Další útok už ale skončil gólem a v poločase žáci vedli už 4:0. I ve druhé půli se tuchorazští žáci převážně bránili. Podařilo se jim sice z trestného kopu snížit, ale červenopečečtí žáci žádné komplikace nehodlali připustit a dalšími čtyřmi góly pojistili své vítězství. Přeborníkem okresu pro sezónu 2012/2013 se tak po výsledcích 2:0 a 8:1 stali žáci Červených Peček.

Přípravka v loňském roce hrála svou soutěž turnajovým systémem. Každý víkend se sjely čtyři týmy, které si to rozdaly každý s každým o body do tabulky. Celkovým vítězem se stala nakonec Ratboř, ale ani naši malí fotbalisté se neztratili. I v letošním roce budeme tuto soutěž hrát stejným systémem.

Přípravka

Horní řada zleva: Jiří Chochola, Pavel Pospíšil - trenér Karel, Natálka Bartůňková, Erik Chaloupka, Jan Krumich, Petr Šulc, Oldřich Semenec - trenér, Jakub Jeřeta; Dolní řada zleva: Matěj Záboj, Jakub Urbánek, Vojtěch Semenec, Martin Bartůněk, Michael Zuza, Roman Pospíšil; Vpředu: Vít Svoboda

Předškolní děti na zápase

Aneta Benešová, Lukáš Barták, Tomáš Smetana, Pavel Pospíšil - trenér, Petr Litera, Matyáš Procházka, Ondra Krumich, Tomáš Litera, Jan Marek.

Dále pokračujeme s tréninkem předškolních dětí, pravidelně dvakrát v týdnu. Hlavním trenérem mládeže je P. Pospíšil.

Další informace o chodu našeho klubu naleznete na webu www.cervene-pecky.webnode.cz.

Pavel Pospíšil

VYŽÁDEJTE SI!
Dvakrát měř a jednou střeche.
Raději jít se vinnou řídkou při realizaci Vaší střechy.

Coleman^{si}
materiály pro střechy a fasády

**Poradím Vám
s každou
střechou,
fasádou a izolací**

Nabízím Vám:

- ✓ Návštěvu obchodního zástupce u Vás
- ✓ Výběr materiálu v naší vzorkovně
- ✓ Zdarma výpočet spotřeby materiálu
- ✓ Podrobnou cenovou nabídku
- ✓ Spolehlivou dopravu na stavbu
- ✓ Montážní návody a technické poradenství
- ✓ Realizaci zkušennou firmou
- ✓ Možnost vrácení nepoškozeného materiálu
- ✓ Dlouhodobé záruky
- ✓ Zákaznickou kartu výhod Colemanie

**Váš obchodní zástupce:
Ondřej Novák mobil: 725 675 688**

OBCHODNÍ CENTRUM LOKET
č.p. 50, 257 65 Loket, tel.: 317 866 057

www.coleman.cz
prodáváme i na internetu - <http://e.coleman.cz>

11 x
v České republice

17 let
na trhu

36 000
položek v nabídce

4000
trvale skladem